

Bryssel den 6 juni 2023
(OR. en)

10084/23

LIMITE

ASILE 66
MIGR 190
CODEC 1005
CADREFIN 76

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0279 (COD)**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	9711/1/23 REV 1
Komm. dok. nr:	11213/20
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om asyl- och migrationshantering och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och förslaget till förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden] – Allmän riktlinje

I syfte att nå fram till en allmän riktlinje vid RIF-rådets möte den 8–9 juni 2023 lägger ordförandeskapet i bilagan till detta dokument fram en reviderad kompromisstext till förordningen om asyl- och migrationshantering.

Ändringar i förhållande till kommissionens förslag har markerats enligt följande:

- Ny text är markerad med **fetstil**.
- Struken text är markerad med [...].
- Ny text från ordförandeskapet sedan den senaste versionen ST 9711/1/23 REV 1 är markerad med **understruken fetstil**.
- Nya strykningar som har gjorts av ordförandeskapet sedan den senaste versionen ST 9711/1/23 REV 1 är markerade med [...].

2020/0279(COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om asyl- och migrationshantering och om ändring av [...] förordning (EU) 2021/1147 [...]

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2 e, 79.2 a,
79.2 b och 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) I egenskap av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör unionen säkerställa att det inte förekommer några personkontroller vid de inre gränserna och utarbeta en gemensam politik för asyl, invandring och förvaltning av unionens yttre gränser, vilken grundar sig på solidaritet mellan medlemsstaterna och är rättvis för tredjelandsmedborgare.
- (2) Därför krävs en övergripande strategi med målet att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna, vilken bör föra samman politiken på områdena asyl- och migrationshantering och förbindelserna med berörda tredjeländer, med erkännande av att en sådan strategi endast kan vara effektiv om alla delar [...] behandlas **gemensamt** och på ett integrerat sätt.
- (3) Denna förordning bör bidra till den övergripande strategin genom att en gemensam ram fastställs för unionens och medlemsstaternas åtgärder, **inom ramen för deras respektive befogenheter**, inom politiken för asylhantering och den **relevanta** politiken för migrationshantering för att utveckla principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, **även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna, som reglerar politiken för asyl- och migrationshantering** i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). **Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning bör vara den premiss utifrån vilken medlemsstaterna som helhet delar ansvaret för att hantera migrationen, särskilt på det område som styrs av den uppsättning gemensamma regler som ingår i det gemensamma europeiska asylsystemet.**
- (3a) Medlemsstaterna bör därför vidta alla nödvändiga åtgärder, bland annat för att ge personer i nöd tillgång till internationellt skydd och lämpliga mottagningsvillkor, möjliggöra en effektiv tillämpning av reglerna om fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, se till att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna återvänder, förebygga **tredjelandsmedborgares och statslösa personers** irreguljära migration och otillåtna förflyttningar mellan dem samt ge andra medlemsstater stöd i form av solidaritetsbidrag, som sitt bidrag till den övergripande strategin.

- (4) Den gemensamma ramen bör sammanföra förvaltningen av det gemensamma europeiska asylsystemet och förvaltningen av **den relevanta migrationspolitiken**. Denna **gemensamma rams** mål [...] bör vara att säkerställa en effektiv hantering av migrationsströmmar, rättvis behandling av tredjelandsmedborgare **och statslösa personer** [...] samt förebyggande av **irreguljär migration** och **skärpta** åtgärder för att bekämpa [...] smuggling av migranter **och människohandel**.
- (5) Den gemensamma ramen behövs för att på ett verkningsfullt sätt ta itu med det allt vanligare fenomenet blandade inresor med personer som är i behov av internationellt skydd och personer som inte är det, och som ett erkännande av att utmaningen med att migranter reser in i unionen på ett irreguljärt sätt inte ska behöva hanteras av enskilda medlemsstater utan av unionen som helhet. För att säkerställa att medlemsstaterna har de verktyg de behöver för att verkligen kunna hantera denna utmaning bör den här förordningens tillämpningsområde omfatta inte bara personer som ansöker om internationellt skydd, utan även irreguljära migranter. Förordningens tillämpningsområde bör också omfatta [...] personer som vidarebosatts eller beviljats inresa samt [personer som beviljats omedelbart skydd].
- (6) För att återspegla helhetssynen och säkerställa samstämmighet och effektivitet i de åtgärder som unionen och dess medlemsstater vidtar inom ramen för sina befogenheter, behövs det en integrerad politikutformning på området asyl- och migrationshantering, i fråga om både de interna och externa delarna, vilket ingår i den övergripande strategin. **Unionen och medlemsstaterna bör, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och med respekt för tillämplig rätt och internationella skyldigheter, säkerställa samstämmighet i politiken för asyl- och migrationshantering. Unionen och medlemsstaterna bör, inom ramen för sina respektive befogenheter, ansvara för genomförandet av politiken för asyl- och migrationshantering.**

- (7) Medlemsstaterna bör ha de personalresurser och ekonomiska resurser och den infrastruktur som krävs för att effektivt kunna genomföra politiken för asyl- och migrationshantering och bör säkerställa lämplig samordning mellan de berörda nationella myndigheterna och med de nationella myndigheterna i övriga medlemsstater **för att säkerställa att deras asyl-, mottagnings- och migrationssystem är väl förberett och att varje del har tillräcklig kapacitet.**
- (8) [...]
- (9) **Medlemsstaterna bör gå strategiskt till väga och ha nationella strategier, vilka [...] bör innehålla information om beredskapsplanering, inbegripet i enlighet med vad som föreskrivs i direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om mottagningsvillkor], [...] och relevant information om principerna om integrerad politikutformning och om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning i denna förordning, liksom de rättsliga skyldigheter som följer av den på nationell nivå. För att säkerställa att de nationella strategierna är jämförbara för specifika centrala delar bör en gemensam mall utarbetas av kommissionen.**
- (10) För att säkerställa ett verkningsfullt övervakningssystem som säkerställer tillämpningen av asylregelverket bör dessa strategier också bygga på resultaten av den bevakning som utförts av Europeiska unionens asylbyrå och Frontex, **de relevanta delarna** av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) **2022/922** [...] och de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen].
- (11) Med tanke på vikten av att säkerställa att unionen är beredd och kapabel att anpassa sig till den skiftande utvecklingen på asyl- och migrationsområdet bör kommissionen årligen anta en **europaisk rapport om migrationshantering, som bedömer situationen längs alla migrationsrutter och i alla medlemsstater, som fungerar som ett verktyg för tidig varning och medvetenhet för unionen på migrations- och asylområdet och som ger en strategisk lägesbild och framåtblickande prognoser för det kommande året [...].**

(11a) Rapporten bör utarbetas i samråd med medlemsstaterna och berörda unionsbyråer.

Den bör också innehålla information om beredskapsnivån i unionen och i medlemsstaterna och om de förväntade situationernas möjliga effekter. Kommissionen bör använda befintliga rapporteringsmekanismer för rapporten, framför allt rapporten om integrerad situationsmedvetenhet och analys (*ISAA-rapporten*), förutsatt att den integrerade politiska krishanteringen har aktiverats, och rapporter om beredskaps- och krisplanen för migration³. Information från andra relevanta källor, däribland det europeiska migrationsnätverket, FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och Internationella organisationen för migration (IOM), bör också beaktas. För att undvika dubbelarbete bör kommissionen endast begära ytterligare information från medlemsstaterna när denna information inte är tillgänglig genom dessa rapporteringsmekanismer och berörda unionsbyråer.

(12) För att säkerställa att medlemsstaterna har de verktyg de behöver för att hantera utmaningar som kan uppstå på grund av att tredjelandsmedborgare **eller statslösa personer** [...] befinner sig på deras territorium, oavsett hur de passerade de yttre gränserna, bör rapporten **åtföljas av ett beslut i vilket det anges vilka** [...] medlemsstater som är **utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck under det kommande året eller står inför en betydande migrationssituation**. [...] De medlemsstater som är **utsatta för migrationstryck** bör [...] kunna förlita sig på användning av de **solidaritetsåtgärder som ingår i solidaritetspoolen** [...].

³ Kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366 av den 23 september 2020 om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (beredskaps- och krisplan för migration).

- (12a) För att skapa förutsägbarhet för de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck och de bidragande medlemsstaterna bör rapporten och beslutet åtföljas av en rekommendation som fastställer de konkreta årliga solidaritetsåtgärder, inbegripet omplaceringar, ekonomiska bidrag och, i tillämpliga fall, alternativa solidaritetsåtgärder, som sannolikt kommer att behövas under det kommande året på unionsnivå och storleken på dessa åtgärder, samtidigt som det erkänns att de olika typerna av solidaritet är likvärdiga, samt de åtgärder som behövs inom ramen för EU:s permanenta verktygslåda för att hantera migrationssituationen. Typerna av och storleken på de fastställda bidragen bör åtminstone motsvara årliga minimitröskelvärden för omplaceringar och direkta ekonomiska bidrag, vilka bör fastställas i denna förordning för att säkerställa att de bidragande medlemsstaterna kan genomföra en förutsägbar planering och för att tillhandahålla minimigarantier till de gynnade medlemsstaterna. Om kommissionen anser att det är nödvändigt får den fastställa högre årliga siffror för omplaceringar eller direkta ekonomiska bidrag. På samma sätt bör kommissionen i undantagssituationer, där det inte finns något förväntat behov av solidaritet under det kommande året, beakta detta när den fastställer de årliga siffrorna.**
- (12b) De bidragande medlemsstaterna bör, på en gynnad medlemsstats begäran, kunna tillhandahålla alternativa solidaritetsåtgärder, som främst bör inriktas på kapacitetsuppbyggnad, tjänster, kvalificerad personal, anläggningar och teknisk utrustning – på områden som registrering, mottagande, gränsförvaltning, screening, förvar och återvändande. De alternativa åtgärderna bör ha ett praktiskt och operativt värde. Om kommissionen, efter samråd med den berörda medlemsstaten, anser att de åtgärder som har angetts av den berörda medlemsstaten är nödvändiga, bör kommissionen fastställa dessa åtgärder i rekommendationen. De bidragande medlemsstaterna bör kunna göra utfästelser om sådana åtgärder även om de inte fastställs i kommissionens rekommendation. Dessa åtgärder bör räknas som ekonomisk solidaritet och deras ekonomiska värde bör bedömas och tillämpas på ett realistiskt sätt. Om dessa åtgärder inte begärs av den gynnade medlemsstaten under ett visst år bör de omvandlas till direkta ekonomiska bidrag.**

- (12c) Kommissionens rekommendation om inrättande av solidaritetspoolen bör inte offentliggöras förrän rådets genomförandeakt om inrättande av solidaritetspoolen har antagits. En sådan klassificering kommer att underlätta beslutsprocessen.**
- (13) Kommissionen bör bevaka och regelbundet rapportera om migrationssituationen för att bidra till ett verkningsfullt genomförande av den gemensamma ramen och för att identifiera brister, ta itu med utmaningar och förhindra att migrationstryck byggs upp.
- (14) För att unionens system för asyl- och migrationshantering ska fungera väl är det viktigt med en verkningsfull återvändandepolitik, så att de som inte har rätt att stanna på unionens territorium återvänder. Eftersom en betydande andel av ansökningarna om internationellt skydd kan betraktas som ogrundade är det nödvändigt att göra återvändandepolitiken mer ändamålsenlig. Genom en effektivisering av återvändandena och ett närmande mellan asyl- och återvändandeförfarandena skulle trycket på asylsystemet minska, vilket skulle underlätta tillämpningen av reglerna om fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva dessa ansökningar samt bidra till att de som behöver internationellt skydd faktiskt också får det.

- (15) För att stärka samarbetet med tredjeländer när det gäller återvändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är det nödvändigt att utveckla en ny **process** [...], som inbegriper EU:s alla relevanta politikområden och verktyg, i syfte att förbättra samordningen av de olika åtgärder som unionen och medlemsstaterna kan vidta för detta ändamål på andra områden än migration. Denna **process** [...] bör bygga på den analys som utförts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 810/2009⁴, **på arbetet inom ramen för mekanismen för operativ samordning av migrationens yttre dimension (Mocadem), som inrättats för att samordna och reagera i god tid på frågor som rör migrationens yttre dimension⁵, och på [...]** annan tillgänglig information från medlemsstaterna och från unionens institutioner, organ och byråer, och ta hänsyn till unionens **och medlemsstaternas** övergripande förbindelser med tredjelandet. [...]
- (16) För att säkerställa en rättvis ansvarsfördelning och en god balans mellan medlemsstaternas insatser bör man inrätta en solidaritetsmekanism som **tillhandahåller** [...] ändamålsenligt **stöd till de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck** och säkerställer att sökande snabbt får tillträde till förfarandena för internationellt skydd. En sådan mekanism bör sörja för olika typer av **likvärdiga** solidaritetsåtgärder, vara flexibel och kunna anpassas till migrationsutmaningarnas skiftande karaktär [...]. **Solidaritetsåtgärderna bör utformas från fall till fall för att anpassas till den berörda medlemsstatens behov.**

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁵ **Inrättad i enlighet med rådets genomförandebeslut (EU) 2022/60, EUT L 10, 17.1.2022, s. 79.**

(17) Med tanke på behovet av att säkerställa ett **ändamålsenligt genomförande** [...] av den solidaritetsmekanism som inrättas genom denna förordning **bör företrädare för medlemsstaterna på ministernivå eller annan högre politisk nivå sammankallas i ett EU-högnivåforum för migration, som bör beakta rapporten, beslutet och rekommendationen, bedöma den övergripande situationen och komma fram till en slutsats om de solidaritetsåtgärder som krävs för att inrätta solidaritetspoolen och deras omfattning och vid behov andra motåtgärder på migrationsområdet [...]. För att säkerställa att solidaritetspoolen fungerar och genomförs på ett smidigt sätt, bör ett EU-migrationsforum på teknisk nivå som består av företrädare på tillräckligt hög nivå, såsom tjänstemän på hög nivå från medlemsstaternas berörda myndigheter, sammankallas.**

(18) [...]

(19) [...]

(20) [...]

(21) [...]

(22) [...]

(23) [...]

(24) [...]

- (25) När kommissionen bedömer om en medlemsstat är utsatt för migrationstryck, **riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation** bör den, på grundval av en bred **kvantitativ och kvalitativ** bedömning, ta hänsyn till många olika faktorer, bland annat antalet **ansökningar om internationellt skydd** [...], irreguljära gränspassager, **tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna**, beslut om återvändande som utfärdats och verkställts, **de särdrag som härrör från medlemsstaternas geografiska läge** och förbindelserna med berörda tredjeländer **samt eventuella situationer med instrumentalisering av migranter**. [...]
- (26) [...]
- (27) [...]
- (28) En mekanism bör fastställas för de medlemsstater som i beslutet konstateras vara utsatta för migrationstryck eller som anser sig vara utsatta för migrationstryck så att de kan använda solidaritetspoolen. De medlemsstater som i beslutet konstateras vara utsatta för migrationstryck bör enkelt kunna använda solidaritetspoolen genom att enbart informera kommissionen och rådet om sin avsikt att göra detta, och kommissionen bör därefter sammankalla migrationsforumet på teknisk nivå. För att kunna använda poolen bör de medlemsstater som anser sig vara utsatta för migrationstryck tillhandahålla en vederbörligen underbyggd motivering till förekomsten och omfattningen av migrationstrycket och annan relevant information i form av ett meddelande som kommissionen skyndsamt bör bedöma. De gynnade medlemsstaterna bör sträva efter att använda poolen på ett rimligt och proportionerligt sätt, med beaktande av solidaritetsbehoven i de andra medlemsstater som är utsatta för migrationstryck. [...]
- (28a) När medlemsstaterna själva är gynnade medlemsstater bör de inte vara skyldiga att **lämna sina utfästa bidrag till solidaritetspoolen** [...]. Om en medlemsstat är utsatt för eller anser sig vara utsatt för migrationstryck eller står inför eller anser sig stå inför en betydande migrationssituation, vilket på grund av utmaningar som denna medlemsstat måste ta itu med kan hindra den från att lämna sitt utfästa bidrag, bör denna medlemsstat samtidigt ha möjlighet att begära en fullständig eller partiell nedsättning av sitt utfästa bidrag [...].

(29) [...]

(30) [...]

(31) **I enlighet med den obligatoriska tillämpningen av principen om rättvis fördelning [...]** för användningen av solidaritetsmekanismen bör man använda en fördelningsnyckel baserad på medlemsstaternas folkmängd och ekonomi, som gör det möjligt att fastställa varje medlemsstats totala bidrag. **I samband med genomförandet av solidaritetspoolen bör de bidragande medlemsstaterna genomföra sina utfästelser i proportion till sin övergripande utfästelse, vilket innebär att varje gång solidaritet utnyttjas från poolen, bidrar dessa medlemsstater enligt principen om rättvis fördelning. För att säkra denna förordnings tillämpning bör de bidragande medlemsstaterna inte vara skyldiga att genomföra sina solidaritetsutfästelser gentemot den gynnade medlemsstaten om kommissionen har identifierat systembrister i den gynnade medlemsstaten när det gäller reglerna i del III i denna förordning som skulle kunna få allvarliga konsekvenser för denna förordnings tillämpning.**

(31a) Utöver solidaritetspoolen har medlemsstaterna, särskilt när de utsätts för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation, liksom unionen, en permanent EU-verktygslåda för migrationsstöd till sitt förfogande. Denna verktygslåda omfattar åtgärder som kan bidra till att tillgodose behoven och lindra trycket och som föreskrivs i unionens regelverk eller politiska verktyg. För att säkerställa att alla relevanta verktyg används på ett ändamålsenligt sätt för att hantera särskilda migrationsutmaningar bör kommissionen ha möjlighet att identifiera nödvändiga åtgärder från verktygslådan, utan att det påverkar den relevanta unionslagstiftningen, i tillämpliga fall. Medlemsstaterna bör sträva efter att använda komponenterna i verktygslådan tillsammans med solidaritetspoolen.

- (31c) Ansvarskompensationer bör införas som en solidaritetsåtgärd på andra nivån, enligt vilken ansvaret för att pröva en ansökan överförs till den bidragande medlemsstaten, beroende på huruvida omplaceringsutfästelserna uppnår vissa tröskelvärden i enlighet med denna förordning. Under vissa omständigheter är tillämpningen av dem obligatorisk för att skapa tillräcklig förutsägbarhet för de gynnade medlemsstaterna. Bidrag till solidaritet genom ansvarskompensationer bör räknas som en del av den bidragande medlemsstatens obligatoriska rättvisa andel. Ett system för garantier bör inrättas för att i möjligaste mån undvika incitament för irreguljär migration till unionen och tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna och för att bidra till att reglerna för att fastställa ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd fungerar väl.**
- (31d) Omplacering bör i första hand tillämpas på personer som ansöker om internationellt skydd, och prioritet kan ges åt de mest utsatta, men tillämpningen bör fortsatt vara flexibel. Med tanke på den frivilliga karaktären bör bidragande medlemsstater och gynnade medlemsstater ha möjlighet att uttrycka sina preferenser när det gäller vilka personer som ska övervägas. Sådana preferenser bör vara rimliga mot bakgrund av de behov som konstaterats och de profiler som finns tillgängliga i den gynnade medlemsstaten, så att det säkerställs att de utfästa omplaceringarna kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt.**
- (32) [...]**

- (33) Det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) har gradvis byggts upp som ett gemensamt skyddsområde, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 (*Genèvekonventionen*), kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, vilket säkerställer att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, i enlighet med principen om *non-refoulement*. Utan att det påverkar ansvarskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om *non-refoulement*, som säkra länder för tredjelandssmedborgare.
- (34) Det är lämpligt att en tydlig och genomförbar metod för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd ingår i det gemensamma europeiska asylsystemet⁶. Denna metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt fastställa ansvarig medlemsstat, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för beviljande av internationellt skydd och inte äventyra målet att behandla ansökningar om internationellt skydd snabbt.
- (35) Den här förordningen bör **bygga** [...] på de principer som ligger till grund för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁷ och samtidigt **ta itu med de utmaningar som identifierats och** utveckla principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning som en del av den gemensamma ramen. I detta syfte bör en ny **obligatorisk** solidaritetsmekanism göra det möjligt att stärka medlemsstaternas beredskap att hantera migration, klara av situationer där medlemsstaterna är utsatta för migrationstryck och underlätta regelmässigt solidaritetsstöd mellan medlemsstaterna.

⁶ Som Europeiska rådet konstaterade vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandssmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.

(36) Den här förordningen bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, särskilt förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen].

[(37) Personer som beviljats omedelbart skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om hantering av krissituationer och force majeure på asyl- och migrationsområdet] bör också fortsatt betraktas som personer som ansöker om internationellt skydd, med tanke på deras pågående (tillfälligt avbrutna) ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden]. De bör därför omfattas av denna förordning och betraktas som sökande vid tillämpningen av kriterierna och mekanismerna för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva deras ansökningar om internationellt skydd eller förfarandet för omplacering enligt denna förordning.]

(38) I syfte att begränsa **tredjelandsmedborgares och statslösa personers** otillåtna förflyttningar **mellan medlemsstaterna** [...] bör denna förordning likaledes tillämpas på personer som vidarebosatts eller beviljats inresa i en medlemsstat i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om en unionsram för vidarebosättning] eller som beviljas internationellt skydd eller humanitär status enligt ett nationellt vidarebosättningsprogram.

(39) [...]

(40) Av effektivitets- och rättssäkerhetsskäl är det viktigt att förordningen bygger på principen att ansvaret endast fastställs en gång, såvida inte den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande.

- (41) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*]⁸ bör tillämpas på förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning, om inte annat följer av begränsningarna för tillämpningen av det direktivet.
- (42) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]⁹ bör tillämpas utöver och utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om rättssäkerhetsgarantier som regleras i den här förordningen, med förbehåll för begränsningarna i tillämpningen av den förordningen.
- (43) I enlighet med Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989 och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör barnets bästa komma i främsta rummet för medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning. Vid bedömningen av barnets bästa bör medlemsstaterna i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till den underårigas välbefinnande och sociala utveckling, säkerhets- och trygghetshänsyn och den underårigas egna synpunkter i enlighet med hans eller hennes ålder och mognad, inklusive hans eller hennes bakgrund. Dessutom bör det införas särskilda förfarandegarantier för ensamkommande barn på grund av deras särskilda utsatthet.
- (44) I enlighet med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör respekten för familjelivet vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning.

⁸ Direktiv (EU) XXX/XXX (fullständig text).

⁹ Förordning (EU) XXX/XXX (fullständig text).

- (45) För att förhindra att personer som utgör en säkerhetsrisk överförs mellan medlemsstaterna är det nödvändigt att säkerställa att den medlemsstat där en ansökan först registreras inte tillämpar ansvarskriterierna eller att den gynnade medlemsstaten inte tillämpar omplaceringsförfarandet om det finns rimliga skäl att anse **att** den personen **utgör en säkerhetsrisk** [...].
- (46) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i samma familj, bör det vara möjligt att säkerställa att ansökningarna prövas grundligt, att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga och att familjemedlemmar inte skiljs åt.
- (47) **Definitionen av familjemedlem bör återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet, men före ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och riktade utvidgning av definitionen väntas minska vissa asylsökandes incitament till otillåtna förflyttningar inom EU. [...]**

- (48) För att säkerställa full respekt för principen om familjesammanhållning och hänsyn till barnets bästa bör förekomsten av ett beroendeförhållande mellan en sökande och dennas barn, syskon eller förälder på grund av sökandens graviditet eller moderskap, hälsotillstånd eller höga ålder vara ett bindande ansvarskriterium. Om sökanden är ett ensamkommande barn bör även närvaron av en familjemedlem eller en släkting som kan ta hand om honom eller henne på en annan medlemsstats territorium göras till ett bindande ansvarskriterium. För att inte uppmuntra ensamkommande barn till otillåtna förflyttningar, vilket inte är till deras bästa, bör ansvarig medlemsstat i avsaknad av en familjemedlem eller en släkting vara den där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd först registrerades, såvida det inte påvisas att detta inte är för barnets bästa. Innan ett ensamkommande barn överförs till en annan medlemsstat bör den överförande medlemsstaten kontrollera att den andra medlemsstaten kommer att vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att säkerställa lämpligt skydd av barnet, i synnerhet att snarast utse en eller flera företrädare som ska ha i uppgift att bevaka **barnets** [...] alla rättigheter. Alla beslut om att överföra ensamkommande barn bör föregås av en bedömning av barnets bästa som ska utföras av personal med erforderliga kvalifikationer och sakkunskaper.

- (49) Reglerna om bevis bör möjliggöra en snabbare familjeåterförening än hittills. Det är därför nödvändigt att klargöra att formella bevis, såsom styrkande handlingar i original och DNA-tester, inte bör vara nödvändiga i fall där det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att fastställa ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd.
- (50) [...]
- (51) Med tanke på att en medlemsstat bör förbli ansvarig för en person som har rest in på dess territorium på ett irreguljärt sätt, är det också nödvändigt att inkludera den situation där personen reser in på territoriet efter en sök- och räddningsinsats. Ett undantag från detta ansvarskriterium bör fastställas för en situation där en medlemsstat har omplacerat personer som har passerat en annan medlemsstats yttre gränser på ett irreguljärt sätt eller efter en sök- och räddningsinsats. I en sådan situation bör omplaceringsmedlemsstaten vara ansvarig om personen ansöker om internationellt skydd.
- (52) Varje medlemsstat bör kunna frångå ansvarskriterierna, särskilt om det föreligger humanitära, **sociala, kulturella** eller ömmande skäl, för att sammanföra familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående och pröva en ansökan om internationellt skydd som registrerats i den medlemsstaten eller en annan medlemsstat, även om den inte skulle vara ansvarig för prövningen enligt de bindande kriterierna i denna förordning.

- (53) För att säkerställa att de förfaranden som fastställs i denna förordning iakttas och undanröja hindren för en effektiv tillämpning av förordningen, i synnerhet för att undvika **tredjelandsmedborgares och statslösa personers** avvikande och otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna, är det nödvändigt att fastställa tydliga skyldigheter som sökanden ska åläggas inom ramen för förfarandet och i god tid underrättas om i vederbörlig ordning. Överträdelser av dessa rättsliga skyldigheter bör leda till lämpliga och proportionerliga förfarandemässiga konsekvenser för sökanden samt lämpliga och proportionerliga konsekvenser med avseende på mottagningsvillkoren. I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör den medlemsstat där sökanden befinner sig i alla händelser ombesörja personens omedelbara materiella behov.
- (54) För att begränsa möjligheten att sökandenas beteende leder till att ansvaret upphör eller övergår till en annan medlemsstat bör man [...] **förlänga de tidsfrister som leder till** [...] att ansvaret upphör eller övergår om personen lämnar medlemsstaternas territorium i minst [...] **nio** [...] månader [...] under prövningen av ansökan eller avviker i mer än 18 månader för att undvika att överföras till den ansvariga medlemsstaten. **Dessutom** bör [...] ansvaret inte längre övergå när den meddelande medlemsstaten inte har iakttagit tidsfristen för att skicka ett meddelande om återtagande, för att avskräcka från kringgående av reglerna och hindrande av förfarandet. I situationer där en person har rest in i en medlemsstat på ett irreguljärt sätt utan att ansöka om asyl bör man förlänga den period efter vilken den medlemsstatens ansvar upphör och en annan medlemsstat, där personen senare ansöker om asyl, blir ansvarig, för att ytterligare uppmuntra människor att följa reglerna och ansöka i den medlemsstat där de först reser in och därmed begränsa **tredjelandsmedborgares och statslösa personers** otillåtna förflyttningar **mellan medlemsstaterna** och öka det gemensamma europeiska asylsystemets övergripande effektivitet.

- (55) En personlig intervju med sökanden bör hållas för att göra det lättare att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, såvida inte sökanden har avvikit, uteblivit från intervjun utan giltiga skäl eller den information sökanden lämnat räcker för att fastställa ansvarig medlemsstat. Så snart ansökan om internationellt skydd har registrerats bör sökanden i synnerhet underrättas om tillämpningen av denna förordning, att objektiva kriterier ligger till grund för vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd, om sina rättigheter samt om skyldigheterna enligt denna förordning och om konsekvenserna av att inte följa dem.
- (56) För att garantera ett effektivt skydd av den berörda individens rättigheter bör man fastställa rätts säkerhetsgarantier och rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, särskilt i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. För att säkerställa att internationell rätt iakttas bör ett effektivt rättsmedel avseende sådana beslut omfatta prövning såväl av tillämpningen av denna förordning som av den rättsliga och faktiska situationen i den medlemsstat till vilken sökanden överförs. Det effektiva rättsmedlets omfattning bör begränsas till en bedömning av om det föreligger risk för överträdelse av sökandens grundläggande rättigheter med avseende på respekten för familjelivet, barnets rättigheter eller förbudet mot omänsklig och förnedrande behandling.

- (57) För att underlätta en smidig tillämpning av denna förordning bör medlemsstaterna i samtliga fall ange ansvarig medlemsstat i Eurodac efter att ha slutfört förfarandena för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig; detta gäller även i fall där ansvaret är en följd av att tidsfristerna för att skicka eller besvara meddelanden om återtagande eller verkställa en överföring inte har iakttagits, samt i fall där den medlemsstat där den första ansökan gjordes blir ansvarig eller det är omöjligt att verkställa överföringen till den medlemsstat som är primärt ansvarig på grund av systemiska brister som leder till en risk för omänsklig eller förnedrande behandling och en annan medlemsstat därefter fastställs som ansvarig.
- (58) I syfte att säkerställa ett snabbt fastställande av ansvaret bör man harmonisera och korta tidsfristerna för att göra och besvara framställningar om övertagande, skicka meddelanden om återtagande samt göra och fatta beslut om överklaganden.
- (59) Förvar av sökande bör följa den grundläggande principen att personer inte bör hållas i förvar enbart av det skälet att de ansöker om internationellt skydd. Förvar bör pågå en så kort tidsperiod som möjligt och följa nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, och således endast tillåtas som en sista utväg. Förvar av sökande måste särskilt ske i enlighet med artikel 31 i Genèvekonventionen. De förfaranden som föreskrivs i denna förordning med avseende på personer som hålls i förvar bör, som en fråga av största vikt, tillämpas inom kortaste möjliga tidsfrister. När det gäller de allmänna garantier som reglerar förvar, samt villkoren för förvar, bör medlemsstaterna i förekommande fall tillämpa bestämmelserna i direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*] också på personer som hålls i förvar på grundval av denna förordning.

- (60) Brister, eller ett fullständigt sammanbrott, i asylsystemen, som ofta är en följd av eller förvärras av ett förhöjt tryck på systemen, riskerar att göra det system som inrättas genom denna förordning mindre välfungerande, vilket kan medföra en risk för kränkning av sökandes rättigheter enligt unionens asylregelverk och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt andra internationella mänskliga rättigheter och flyktingars rättigheter.
- (61) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003¹⁰ får överföringar till den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd verkställas på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring genom att ge den berörda personen tillräcklig information och bör säkerställa att kontrollerade avresor och överföringar med eskort genomförs på ett humant sätt, i full överensstämmelse med grundläggande rättigheter och mänsklig värdighet samt med hänsyn till barnets bästa och med största möjliga beaktande av utvecklingen när det gäller relevant rättspraxis, särskilt beträffande överföringar av humanitära skäl.
- (61a) I vissa situationer bör medlemsstaterna kunna utbyta specifik information som är relevant för prövningen av en ansökan om internationellt skydd utan samtycke från en sökande om denna information är nödvändig för att de behöriga myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten ska kunna fullgöra sina skyldigheter, i synnerhet de skyldigheter som följer av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].**
- (62) För att säkerställa ett tydligt och effektivt omplaceringsförfarande bör särskilda regler fastställas för gynnad respektive bidragande medlemsstat. De regler och skyddsåtgärder avseende överföringar vilka fastställs i denna förordning bör tillämpas på överföringar i omplaceringssyfte, förutom när de inte är relevanta för ett sådant förfarande.

¹⁰ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat, EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.

(63) För att stödja medlemsstater som genomför omplacering som en solidaritetsåtgärd bör ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omplacering av ensamkommande barn bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas.

(63a) Medlen från Asyl-, migrations- och integrationsfonden, som inrättades genom förordning (EU) 2021/1147, och andra relevanta unionsfonder, kan mobiliseras för att ge stöd till medlemsstaternas ansträngningar att tillämpa den här förordningen, i enlighet med reglerna för användningen av den relevanta fonden och utan att det påverkar andra prioriteringar som stöds av fonden. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att kunna utnyttja anslagen inom ramen för sina respektive program, inklusive de belopp som kommer att göras tillgängliga efter halvtidsöversynen. I synnerhet kan åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att inrätta tillräcklig kapacitet för att genomföra gränsförfarandet få ekonomiskt stöd från unionsfonder, som görs tillgängligt inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027. [...] Ytterligare stöd inom ramen för de tematiska delarna kommer att [...] göras tillgängligt, särskilt till de medlemsstater som kan behöva öka sin kapacitet vid gränserna eller som står inför särskilda tryck eller har särskilda behov i fråga om sina asyl- och mottagningssystem och vid sina gränser.

(64) Det går att underlätta tillämpningen av denna förordning och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner tidsfrister för förfaranden, förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller meddelanden om återtagande eller fastställa former för överföringar.

- (65) Kontinuitet bör säkerställas mellan systemet för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt förordning (EU) nr 604/2013 och det system som inrättas genom den här förordningen. Likaledes bör överensstämmelse säkerställas mellan den här förordningen och förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*].
- (66) Ett nätverk av behöriga myndigheter i medlemsstaterna bör inrättas och främjas av Europeiska unionens asylbyrå för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som gäller tillämpningen av denna förordning, däribland utarbetandet av praktiska verktyg och riktlinjer.
- (67) Användningen av Eurodacsystemet, som inrättades genom förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*], bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (68) Användningen av informationssystemet för viseringar, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008¹¹, i synnerhet genomförandet av artiklarna 21 och 22 i denna, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (69) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt internationella rättsliga instrument, inklusive relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse, EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

- (70) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹² är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med den här förordningen. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna styrka att behandlingen utförs i enlighet med den förordningen och de bestämmelser i den föreliggande förordningen som preciserar dess krav. Åtgärderna bör i synnerhet säkerställa säkerheten för personuppgifter som behandlas enligt denna förordning, särskilt för att förhindra olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter bör övervaka lagligheten i de berörda myndigheternas behandling av personuppgifter, däribland översändandet till de myndigheter som är behöriga att utföra säkerhetskontroller.
- (71) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas **vissa** genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹³, **med undantag för beslut om fastställande av huruvida en medlemsstat är utsatt för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation.**
- (72) [...]

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (Text av betydelse för EES), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(72a) När det gäller beslut om inrättandet av solidaritetspoolen och dess funktion bör rådet dock tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på särdragen i det solidaritetssystem som föreskrivs i denna förordning, vilket baseras på utfästelser som varje medlemsstat har gjort i högnivåforumet, med fullständigt utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller typen av solidaritet.

(73) [...]

(74) För att fastställa kompletterande regler bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i [...] EUF-fördraget delegeras till kommissionen vad gäller identifiering av familjemedlemmar eller släktingar till ett ensamkommande barn; kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, kriterierna för att bedöma en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet, inklusive i de fall när det ensamkommande barnet har familjemedlemmar, syskon eller släktingar i fler än en medlemsstat; faktorerna för att bedöma ett beroendeförhållande; kriterierna för att bedöma en persons förmåga att ta hand om en person i beroendeställning och de faktorer som ska beaktas för att bedöma en oförmåga att resa under en betydande tid samtidigt som barnets bästa **respekteras fullt ut** [...] enligt bestämmelserna i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (75) Flera substantiella ändringar ska göras i förordning (EU) nr 604/2013. Den förordningen bör av tydlighetsskäl upphävas.
- (76) En effektiv övervakning av tillämpningen av denna förordning förutsätter att den utvärderas regelbundet.
- (77) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen syftar särskilt till att säkerställa full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 i stadgan och för de rättigheter som erkänns i artiklarna 1, 4, 7, 24 och 47 i stadgan. Denna förordning bör därför tillämpas i enlighet med detta.
- (78) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att ange kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i en medlemsstat och att inrätta en solidaritetsmekanism för att hjälpa medlemsstaterna att hantera en situation med migrationstryck, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av denna förordnings omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (78a) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna förordning vid tidpunkten för dess tillämpning bör genomförandeplaner på unionsnivå och nationell nivå som identifierar brister och operativa åtgärder för varje medlemsstat utarbetas och genomföras.**

- (79) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom delarna III, V och VII i denna förordning utgör ändringar i den mening som avses i artikel 3 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i Danmark eller någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, och om Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen¹⁴, ska Danmark meddela kommissionen sitt beslut om huruvida landet har för avsikt att genomföra ändringarna eller inte vid tidpunkten för antagandet av ändringarna eller inom 30 dagar därefter.]
- (80) [...]
- (81) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (82) [När det gäller Island och Norge utgör delarna III, V och VII av denna förordning ny lagstiftning på ett område som omfattas av innehållet i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge¹⁵.

¹⁴ EUT L 66, 8.3.2006, s. 38.

¹⁵ EGT L 93, 3.4.2001, s. 40.

- (83) När det gäller Schweiz utgör delarna III, V och VII av denna förordning akter eller åtgärder som ändrar eller kompletterar bestämmelserna i artikel 1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz¹⁶.
- (84) När det gäller Liechtenstein utgör delarna III, V och VII i denna förordning akter eller åtgärder som ändrar eller kompletterar bestämmelserna i artikel 1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, vilken hänvisas till i artikel 3 i protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz¹⁷.¹⁸

¹⁶ EUT L 53, 27.2.2008, s. 5.

¹⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 37.

¹⁸ **Införandet av skälen 79, 82, 83 och 84 påverkar inte den ståndpunkt som rådet kommer att inta mot bakgrund av yttrandet från rådets juridiska avdelning om Schengenrelevans och variabel geometri (dok. 6357/21).**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 *Syfte och innehåll*

I enlighet med principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och med målet att stärka det ömsesidiga förtroendet syftar denna förordning till att

- a) fastställa en gemensam ram för hantering av asyl och migration i unionen,
- b) inrätta **en** solidaritetsmekanism,
- c) ange kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Artikel 2 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget och som heller inte är en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)2016/399¹⁹.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

- aa) *tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna*: en tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa enligt artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 eller andra villkor för att resa in, vistas eller vara bosatt i en medlemsstat.
- ab) *utsatta personer*: de personer som avses i artikel 20 andra stycket i direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om mottagningsvillkor] och som har bedömts ha särskilda mottagandebehov enligt artikel 21 i direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om mottagningsvillkor].
- [b) *ansökan om internationellt skydd* eller *ansökan*: en ansökan om skydd som ges in till [...] en medlemsstat [...] av en tredjelandsmedborgare eller statslös person och där det finns skäl att anta att personen söker [...] flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.]²⁰
- [c) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller statslös person som har gjort en ansökan om internationellt skydd om vilken ett beslut ännu inte har fattats, eller har fattats och antingen är föremål för eller fortfarande kan bli föremål för ett rättsmedel i den berörda medlemsstaten, oavsett om **den personen** [...] har rätt att stanna eller tillåts stanna i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], inbegripet en person som har beviljats omedelbart skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om krissituationer och force majeure på asyl- och migrationsområdet]²¹.
- d) *prövning av en ansökan om internationellt skydd*: prövning av huruvida en ansökan om internationellt skydd kan tas upp till prövning eller av grunderna för en ansökan i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] och förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen]; detta omfattar inte förfaranden för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med denna förordning.

²⁰ Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument.

²¹ Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument (hänvisningen till förordningen om krissituationer ska behållas).

- e) *återkallande av en ansökan om internationellt skydd*: antingen explicit eller implicit återkallande av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*].
- [f] *person som beviljats internationellt skydd*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har beviljats internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) XXX/XXX [*skyddsgrundsförordningen*].²²
- g) *familjemedlemmar*: följande familjemedlemmar till sökanden, om dessa befinner sig på medlemsstaternas territorium och under förutsättning att familjen existerade innan sökanden eller familjemedlemmen anlände till medlemsstaternas territorium:
- i) Sökandens make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin nationella rätt avseende tredjelandsmedborgare.
 - ii) Underåriga barn till sådana par som avses i led i eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell rätt.
 - iii) Om sökanden är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för sökanden enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den vuxna befinner sig.
 - iv) Om den person som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för personen antingen enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den person som beviljats internationellt skydd befinner sig.

[...]

²² Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument.

- h) *släkting*: sökandens vuxna faster, moster, farbror, morbror eller mor- eller farförälder, som befinner sig på en medlemsstats territorium, oavsett om sökanden är född inom eller utom äktenskapet eller adopterad enligt nationell rätt.
- [i] *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under 18 år.]²³
- [j] *ensamkommande barn*: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge han eller hon inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen; det gäller även en underårig som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.]²⁴
- k) *företrädare*: en person eller organisation som av behöriga organ utsetts för att bistå och företräda ett ensamkommande barn i förfaranden som föreskrivs i denna förordning för att tillgodose barnets bästa och att vid behov företräda barnet rättsligt.
- l) *uppehållshandling*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare eller en statslös person att vistas på dess territorium, inklusive de handlingar som styrker tillståndet att stanna kvar på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett avlägsnandebeslut verkställs ska upphöra, med undantag för viseringar och uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning eller under prövningen av en ansökan om internationellt skydd eller en ansökan om uppehållstillstånd.

²³ Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument.

²⁴ Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument.

- m) *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för en planerad vistelse i den medlemsstaten eller flera medlemsstater, inbegripet
- i) tillstånd eller beslut som utfärdas i enlighet med nationell rätt eller unionsrätten och som krävs för inresa för en planerad vistelse i den medlemsstaten på mer än 90 dagar,
 - ii) tillstånd eller beslut som utfärdas i enlighet med nationell rätt eller unionsrätten och som krävs för inresa för transitering genom eller en planerad vistelse i den medlemsstaten som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod,
 - iii) tillstånd eller beslut som är giltigt för transitering genom de internationella transitområdena på en eller flera av medlemsstaternas flygplatser.
- n) [...]
- o) [...]
- p) *avvikande*: handling genom vilken **en berörd person** [...] inte förblir tillgänglig för de behöriga administrativa eller rättsliga myndigheterna, **av skäl som inte ligger utanför personens kontroll, till exempel genom att lämna medlemsstatens territorium utan tillstånd från de behöriga myndigheterna, genom att inte meddela frånvaro från en viss förläggning eller ett angivet område eller boende, när en medlemsstat så kräver, eller genom att inte infinna sig hos de behöriga myndigheterna, när dessa myndigheter så kräver** [...].

- [q) *risk för avvikande*: förekomsten av specifika skäl och omständigheter i ett enskilt fall, grundade på objektiva kriterier fastställda i nationell rätt, vilka gör det troligt att **en berörd person** [...] som är föremål för **förfaranden som fastställs i denna förordning** [...] kan komma att avvika]²⁵.
- r) *gynnad medlemsstat*: den medlemsstat som gynnas av solidaritetsåtgärderna i situationer med migrationstryck [...] enligt del IV kapitlen I–III i denna förordning.
- s) *bidragande medlemsstat*: en medlemsstat som bidrar eller är skyldig att bidra till solidaritetsåtgärderna till en gynnad medlemsstat enligt del IV kapitlen I–III i denna förordning.
- t) [...]
- u) *omplacering*: överföring av en tredjelandsmedborgare eller statslös person från en gynnad medlemsstats territorium till en bidragande medlemsstats territorium.
- v) *sök- och räddningsinsatser*: sök- och räddningsinsatser i den mening som avses i 1979 års internationella sjöräddningskonvention som antogs i Hamburg i Tyskland den 27 april 1979.

²⁵ Definitionen bör anpassas till andra asylinstrument.

- w) *migrationstryck*: en situation **som orsakas av [...]** tredjelandsmedborgares eller statslösa personers ankomster **i en sådan omfattning att de [...]** innebär en **oproportionerlig** belastning för **medlemsstaterna med beaktande av den övergripande situationen i unionen**, även för väl förberedda asyl- och mottagningssystem, och kräver omedelbara åtgärder. **Med beaktande av särdragen för en medlemsstats geografiska läge omfattar detta situationer med ett stort antal ankommande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer eller med en risk för sådana ankomster, även när detta beror på återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser eller på tredjelandsmedborgares eller statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.**
- wa) *betydande migrationssituation*: en situation som skiljer sig från migrationstryck och där den kumulativa effekten av tredjelandsmedborgares eller statslösa personers nuvarande och tidigare årliga ankomster leder till att ett väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem når gränsen för sin kapacitet.
- x) *person som vidarebosatts eller beviljats inresa*: en person som har tagits emot av en medlemsstat för inresa och vistelse i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om en unionsram för vidarebosättning*] eller enligt ett nationellt vidarebosättningsprogram utanför ramen för den förordningen.
- y) *asylbyrå*: Europeiska unionens asylbyrå som inrättats genom förordning (EU) **2021/2303**²⁶ [...].
- z) *beslut om återvändande*: ett administrativt eller rättsligt beslut enligt vilket en tredjelandsmedborgares vistelse är olaglig och vilket ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG²⁷.

²⁶ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010, EUT L 468, 30.12.2021, s. 1.**

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

DEL II

GEMENSAM RAM FÖR ASYL- OCH MIGRATIONSHANTERING

KAPITEL I

DEN ÖVERGRIPANDE STRATEGIN

Artikel 3

Övergripande strategi för asyl- och migrationshantering

Med det övergripande syftet att effektivt hantera asyl och hantera migrationsströmmar till och mellan medlemsstaternas territorier ska de åtgärder som unionen och medlemsstaterna, inom ramen för respektive befogenheter, vidtar på området asyl- och migrationshantering vägledas av en övergripande strategi som behandlar alla relevanta migrationsrutter och består av följande komponenter, inom ramen för tillämplig unionsrätt: [...]

- a) Ömsesidigt fördelaktiga partnerskap och nära samarbete med relevanta tredjeländer, även om lagliga vägar för tredjelandsmedborgare i behov av internationellt skydd och för dem som på annat sätt får vistas lagligt i medlemsstaterna, vilka tar itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration, stöder partner som tar emot ett stort antal migranter och flyktingar i behov av skydd och bygger upp deras kapacitet inom **sök- och räddningsinsatser**, gränsförvaltning och asyl- och migrationshantering **med fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna**, förebygger [...] irreguljär migration och **bekämpar** smuggling av migranter **och människohandel** samt ökar samarbetet kring återtagande.

- b) Nära samarbete och ömsesidigt partnerskap mellan unionens institutioner och organ, medlemsstaterna och internationella organisationer.
- c) Fullständigt genomförande av den gemensamma viseringspolitiken.
- d) Effektivt [...] förebyggande av irreguljär migration **och bekämpning av smuggling av migranter och människohandel, samtidigt som rätten att ansöka om internationellt skydd säkerställs.**
- e) Effektiv förvaltning av unionens yttre gränser, på grundval av den europeiska integrerade gränsförvaltningen.
- f) Full respekt för de skyldigheter som fastställs i internationell och europeisk rätt om personer som räddas till sjöss.
- g) **Effektivt** tillträde till förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd [...] och erkännande av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som flyktingar eller personer som beviljats subsidiärt skydd, **i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] och förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen].**
- h) Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, på grundval av **principen om solidaritet och rättvis ansvars[...]fördelning [...].**
- ha) **Effektivt förhindrande av tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.**

- i) Sökandes tillgång till tillfredsställande mottagningsvillkor **i enlighet med direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om mottagningsvillkor]**.
- j) Effektiv hantering av återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.
- k) Effektiva åtgärder för att ge incitament och stöd till integrationen av personer som beviljats internationellt skydd i medlemsstaterna.
- l) Åtgärder som syftar till att minska och motverka de faktorer som möjliggör irreguljär migration till och olaglig vistelse i unionen, inbegripet olaglig anställning.
- m) Fullständig utstationering och användning av de operativa verktyg som inrättats på unionsnivå, framför allt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, asylbyrån, eu-LISA och Europol, samt unionens storskaliga it-system.
- n) Fullständigt genomförande av den europeiska ramen för beredskap inför och hantering av kriser.

Artikel 4

[...]²⁸

²⁸ Alternativ text som ersätter artikel 4 har lagts till i skäl 6.

Artikel 5

Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning

1. När **unionen**, medlemsstaterna och de berörda unionsbyråerna fullgör sina skyldigheter ska de iakttä principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och ta hänsyn till det gemensamma intresset av att unionens politik för asyl- och migrationshantering fungerar effektivt. Medlemsstaterna ska
 - a) inrätta och upprätthålla nationella asyl- och migrationshanteringssystem som ger **effektiv** tillgång till internationella skyddsförfaranden, beviljar sådant skydd till dem som behöver det [...] och säkerställer att **migrationsströmmarna hanteras effektivt samt** att personer som vistas olagligt i landet återvänder,
 - b) vidta alla åtgärder som är nödvändiga och proportionella för att **förhindra och** minska [...] irreguljär migration till medlemsstaternas territorier, i nära samarbete och partnerskap med berörda tredjeländer, även när det gäller att förebygga och bekämpa smuggling av migranter,
 - c) korrekt och skyndsamt tillämpa reglerna om fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd och vid behov verkställa överföringen till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med del III kapitlen I–VI,
 - d) ge övriga medlemsstater **effektivt** stöd i form av solidaritetsbidrag på grundval av de behov som anges i del IV kapitlen I–III,
 - e) vidta alla **nödvändiga** [...] och proportionella [...] **åtgärder** för att förhindra och **minska** [...] **tredjelandsmedborgares och statslösa personers** otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.
2. [...]

Artikel 6

Strategisk styrning och bevakning av migrationssituationen

1. [...]
2. [...]
3. Medlemsstaterna ska ha nationella strategier **som fastställer en strategisk metod för att hantera asyl och migration på nationell nivå och [...]** för att säkerställa tillräcklig kapacitet för genomförandet av ett effektivt asyl- och migrationshanteringssystem i enlighet med de principer som anges i denna del. Dessa strategier ska inbegripa beredskapsplanering på nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen i enlighet med förordning (EU) **2021/2303** [...], förordning (EU) 2019/1896 [...] och direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*] samt de rapporter som kommissionen utfärdat inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration. Sådana nationella strategier ska inbegripa **relevant** information **om** [...] de principer som fastställs i denna del [...]. De ska beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet enligt förordning (EU) **2021/1147** [...] och förordning (EU) **2021/2303** [...], och vara förenliga med och komplettera de **relevanta** nationella strategier för integrerad gränsförvaltning som inrättats i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896.
Resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 och av de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] **ska** också beaktas i dessa strategier.

4. [...]
5. Medlemsstaterna ska fastställa de nationella strategierna senast den **[18 månader [...]** efter denna förordnings ikraftträdande]. [...]
6. Kommissionen ska bevaka och lämna information om migrationssituationen genom regelbundna lägesrapporter på grundval av [...] uppgifter och information som tillhandahålls av [...]utrikes tjänsten, asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol och byrån för grundläggande rättigheter, samt särskilt den information som samlats in inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration och dess nätverk **och vid behov information som medlemsstaterna tillhandahåller.**
7. **Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa en mall som medlemsstaterna ska använda för att säkerställa att deras nationella strategier är jämförbara i fråga om specifika centrala delar, såsom beredskapsplanering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.**

Artikel 6a

EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd

1. **EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd omfattar åtminstone följande:**
 - a) **Operativt och tekniskt stöd från berörda unionsbyråer i enlighet med deras mandat, framför allt asylbyrån i enlighet med förordning (EU) 2021/2303, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med förordning (EU) 2019/1896 och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning i enlighet med förordning (EU) 2016/794.**

- b) Stöd som tillhandahålls från unionsfonderna för genomförandet av den gemensamma ram som fastställs i denna del i enlighet med förordning (EU) 2021/1147²⁹ och förordning (EU) 2021/1148³⁰.
- c) Undantag som föreskrivs i unionens regelverk och som ger medlemsstaterna de verktyg som behövs för att reagera på särskilda migrationsutmaningar i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om krissituationer och force majeure-situationer*], förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om instrumentalisering*] och förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*].
- d) Aktivering av unionens civilskyddsmekanism i enlighet med förordning (EU) 2021/836.
- e) Återvändandeåtgärder.
- f) Förstärkta åtgärder och sektorsövergripande verksamhet inom ramen för migrationens yttre dimension.
- g) Förstärkt diplomatisk och politisk utåtriktad verksamhet.
- h) Samordnade kommunikationsstrategier.
- i) Samarbete med tredjeländer för att underlätta återvändande och återtagande i enlighet med artikel 7.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden, EUT L 251, 15.7.2021, s. 1.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148 av den 7 juli 2021 om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, EUT L 251, 15.7.2021, s. 48.

Artikel 7

Samarbete med tredjeländer för att underlätta återvändande och återtagande

- 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 810/2009³¹ ska kommissionen och rådet, om de anser att ett tredjeland inte samarbetar tillräckligt kring återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, inom ramen för sina respektive befogenheter, överväga lämpliga åtgärder med beaktande av unionens och medlemsstaternas övergripande förbindelser med tredjelandet, den rapport som avses i punkt 2 och alla relevanta bedömningar av samarbetet med tredjeländer.
1. [...] Kommissionen får, på grundval av den analys som utförts i enlighet med artikel 25a.2 eller 25a.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 810/2009 och annan tillgänglig information från medlemsstaterna och från unionens institutioner, organ och byråer [...] lämna en rapport till rådet där den, när så är lämpligt, fastställer eventuella åtgärder som kan vidtas för att förbättra det berörda tredjelandets samarbete i fråga om återtagande, med beaktande av unionens och medlemsstaternas övergripande förbindelser med tredjelandet.
2. I rapporten får [...] kommissionen också ange åtgärder som ska främja samarbete mellan medlemsstaterna för att underlätta arbetet med att få tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna att återvända.
3. [...]
4. Kommissionen ska regelbundet underrätta Europaparlamentet om genomförandet av denna artikel.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

KAPITEL II

DEN ÅRLIGA CYKELN FÖR MIGRATIONSHANTERING

Artikel 7a

Den europeiska rapporten om migrationshantering och kommissionens beslut

1. **Kommissionen ska varje år, med beaktande av eventuell utveckling av migrationsströmmarna till unionen, inbegripet snabba förändringar av dessa, anta en europeisk rapport om migrationshantering som bedömer situationen längs alla migrationsrutter och i alla medlemsstater, som fungerar som ett verktyg för tidig varning och medvetenhet för unionen på migrations- och asylområdet och som ger en strategisk lägesbild.**
2. **Rapporten ska, tillsammans med den rekommendation som avses i artikel 7c, stödja beslut på unionsnivå om de åtgärder som krävs för att hantera migrationssituationen. Rapporten och rekommendationen ska hjälpa medlemsstaterna att besluta om sina solidaritetsutfästelser i enlighet med artikel 44b och kan också utgöra ett stöd för medlemsstaterna när de bedömer migrationsutmaningarna på nationell nivå.**
3. **Rapporten ska innehålla följande:**
 - a) **En bedömning av den övergripande situationen, som omfattar alla migrationsrutter i unionen och medlemsstaterna.**
 - b) **En framåtblickande beräkning för det kommande året, inklusive antal förväntade landstigningar, på grundval av den övergripande migrationssituationen under det föregående året och med hänsyn tagen till den nuvarande situationen, samtidigt som det tidigare trycket också återspeglas.**

- c) Information om beredskapsnivån i unionen och i medlemsstaterna och de förväntade situationernas möjliga effekter.
 - d) Information om medlemsstaternas kapacitetsnivåer.
 - e) Resultatet av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 6.3.
 - f) En bedömning av huruvida solidaritetsåtgärder och åtgärder inom ramen för EU:s permanenta verktygslåda behövs för att stödja den eller de berörda medlemsstaterna.
4. Tillsammans med rapporten ska kommissionen anta ett beslut som fastställer huruvida en viss medlemsstat är utsatt för migrationstryck eller riskerar att utsättas för migrationstryck under det kommande året eller står inför en betydande migrationssituation.
- 4a. Vid tillämpning av punkterna 3 f och 4 ska kommissionen samråda med de berörda medlemsstaterna. Kommissionen får fastställa en tidsfrist för sådana samråd.
5. När kommissionen bedömer den övergripande migrationssituationen, inklusive migrationstrycket, risken för migrationstryck och den betydande migrationssituationen, ska den använda den information som samlats in i enlighet med artikel 7b, med fullständigt beaktande av alla delar av rapporten, alla migrationsrutter, däribland särdragen hos det strukturella fenomenet landstigningar efter sök- och räddningsinsatser och tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna, liksom av det tidigare trycket, samt med hänsyn tagen till den nuvarande situationen.

6. Kommissionen ska anta rapporten och kommissionsbeslutet samt den rekommendation som avses i artikel 7c senast den 15 oktober varje år och översända dem till rådet. Fram till dess att rådet har antagit ett beslut i enlighet med artikel 44b ska den rekommendation som avses i artikel 7c inte offentliggöras, den ska vara säkerhetsskyddsklassificerad ”RESTREINT UE/EU RESTRICTED” och den ska hanteras som sådan i enlighet med rådets beslut om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (2013/488/EU)³².

Den första rapporten ska utfärdas senast den [15 oktober året efter det år då denna förordning träder i kraft].

7. Vid tillämpning av rapporten och kommissionens beslut ska medlemsstaterna, asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europol tillhandahålla den information som avses i artikel 7b senast den 1 juni varje år.

Kommissionen ska sammankalla ett möte i begränsad krets i nätverket för beredskaps- och krisplanen för migration³³ under första hälften av juli varje år för att lägga fram en inledande bedömning av situationen och utbyta information med nätverkets medlemmar.

Medlemsstaterna och de berörda unionsbyråerna ska förse kommissionen med uppdaterad information senast den 1 september varje år.

Kommissionen ska sammankalla ett möte i begränsad krets i nätverket för beredskaps- och krisplanen för migration senast den 30 september varje år för att lägga fram en konsoliderad bedömning av situationen.

³² Rådets beslut av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (2013/488/EU).

³³ Kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366 av den 23 september 2020 om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (beredskaps- och krisplan för migration).

Artikel 7b³⁴

Information för att bedöma den övergripande migrationssituationen, migrationstrycket, risken för migrationstryck eller den betydande migrationssituationen

- 1. När kommissionen bedömer den övergripande migrationssituationen eller huruvida en medlemsstat utsätts för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation ska den använda följande information:**
 - a) Antalet ansökningar om internationellt skydd från tredjelandsmedborgare och sökandenas nationalitet.
 - b) Antalet tredjelandsmedborgare som har påträffats av medlemsstaternas myndigheter trots att de inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaten, inklusive personer som överskridit den tillåtna vistelsen i den mening som avses i artikel 3.1.19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226³⁵.
 - ba) Antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som åtnjuter tillfälligt skydd i enlighet med direktiv 2001/55/EG³⁶.**
 - c) Antalet beslut om återvändande som respekterar direktiv 2008/115/EG.
 - d) Antalet tredjelandsmedborgare som lämnat medlemsstaternas territorium efter ett beslut om återvändande som respekterar direktiv 2008/115/EG.

³⁴ Artikel 7b grundar sig på den tidigare artikel 50.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011, EUT L 327, 9.12.2017, s. 20.

³⁶ **Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.**

- e) Antalet tredjelandsmedborgare som medlemsstaterna beviljat inresa genom unionsprogram och nationella program för vidarebosättning [eller inresa av humanitära skäl].
- f) Antalet inkommande och utgående framställningar om övertagande och meddelanden om återtagande i enlighet med artiklarna **29** och **31**.
- g) Antalet överföringar som verkställts i enlighet med artikel **35**.
- h) Antalet personer som gripits i samband med att de passerat de yttre land-, sjö- eller luftgränserna på ett irreguljärt sätt.
- ha) Antalet försök till irreguljära gränspassager, förutsatt att uppgifterna är tillgängliga och kontrollerbara.**
- i) Antalet personer som nekats inresa i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399.
- j) Antalet tredjelandsmedborgare som landsatts efter sök- och räddningsinsatser, deras nationalitet samt antalet ansökningar om internationellt skydd.
- k) Antalet **identifierade** ensamkommande barn.
- l) Antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har beviljats internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen].**
- m) Antalet asylbeslut i första instans och slutliga asylbeslut.**

2. **Kommissionen** ska även beakta följande:

- a) Den information som läggs fram av medlemsstaten, **inbegripet en uppskattning av behov, kapacitet och beredskapsåtgärder och all ytterligare relevant information som tillhandahålls i den nationella strategi som avses i artikel 6.3 [...]**.
- b) Nivån av samarbete om migration **och på området återvändande och återtagande, inbegripet genom att beakta den årliga rapporten i enlighet med artikel 25a i viseringskodexen**, med ursprungs- och transittredjeländer, första asylländer och säkra tredjeländer enligt definitionen i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].
- c) Den geopolitiska situationen i relevanta tredjeländer **samt de bakomliggande orsakerna till migration och eventuella situationer med instrumentalisering av migranter och eventuell utveckling på området irreguljära inresor via unionens yttre gränser** som kan påverka migrationsrörelserna.
- d) De relevanta rekommendationer som föreskrivs i artikel 15 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013³⁷, artiklarna 13, 14 och 22 i förordning (EU) **2021/2303**³⁸ [...] och artikel 32.7 i förordning (EU) 2019/1896³⁹.

³⁷ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen, EUT L 295, 6.11.2013, s. 27.

³⁸ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010.**

³⁹ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624.**

- e) Information som samlats in i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) **2020/1366** om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (*beredskaps- och krisplan för migration*).
- f) Rapporten om migrationshantering **och kommissionens beslut** enligt artikel 7a om de **är tillgängliga** [...].
- g) Rapporterna om integrerad situationsmedvetenhet och analys (ISAA) enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1993 om EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering, förutsatt att den integrerade politiska krishanteringen har aktiverats, eller den rapport om situationsmedvetenhet och analys på migrationsområdet (MISAA) som utfärdas under den första fasen i beredskaps- och krisplanen för migration, när den integrerade politiska krishanteringen inte har aktiverats.
- h) Information från rapporteringen om viseringsliberalisering och dialoger med tredjeländer.
- i) Kvartalsrapporter om migration och andra rapporter från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
- j) Det stöd som unionens byråer ger [...] medlemsstaterna.
- k) **De relevanta delarna av den sårbarhetsbedömningsrapport som avses i artikel 32 i förordning (EU) 2019/1896 om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.**
- l) **Omfattningen av och trenderna för tredjelandsmedborgares eller statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna på grundval av tillgänglig information från berörda unionsbyråer och dataanalyser från relevanta informationssystem.**

3. När kommissionen bedömer huruvida en medlemsstat står inför en betydande migrationssituation ska den dessutom beakta den kumulativa effekten av tredjelandsmedborgares eller statslösa personers nuvarande och tidigare årliga ankomster.

Artikel 7c

Kommissionens rekommendation om solidaritetspoolen och andra lämpliga åtgärder

1. På grundval av den rapport som avses i artikel 7a ska kommissionen varje år anta en rekommendation om solidaritetspoolen och identifiera de åtgärder från EU:s permanenta verktygslåda som är nödvändiga för att hantera migrationssituationen under det kommande året på ett balanserat och effektivt sätt som återspeglar behoven för de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck.
2. I rekommendationen ska de årliga siffrorna för omplaceringar och för direkta ekonomiska bidrag på unionsnivå fastställas, vilka åtminstone ska vara
 - a) 30 000 [...] för omplaceringar,
 - b) 600 miljoner EUR [...] för direkta ekonomiska bidrag.
3. När kommissionen fastställer nivån på det unionsomfattande ansvar som bör delas av alla medlemsstater och den därav följande solidaritetsnivån ska den ta hänsyn till relevanta kvalitativa och kvantitativa kriterier, inklusive, för året i fråga, det totala antalet inresor, den genomsnittliga andelen godkända asylansökningar och den genomsnittliga återvändandegraden. Kommissionen ska också beakta det faktum att de medlemsstater som kommer att bli gynnade medlemsstater enligt artikel 44c.1 inte är skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag.

Kommissionen får fastställa en högre siffra för omplaceringar eller direkta ekonomiska bidrag än de som föreskrivs i punkt 2 och får fastställa andra former av solidaritet i enlighet med artikel 44a.2 c beroende på de behov som uppstår till följd av de särskilda utmaningarna på migrationsområdet i den berörda medlemsstaten.

4. Trots vad som sägs i punkt 2 i den här artikeln ska rekommendationen i undantagsfall, om den information som medlemsstaterna och unionsbyråerna tillhandahåller i enlighet med artikel 7a.3 eller det samråd som kommissionen genomfört i enlighet med 7a.4a inte tyder på ett behov av omplaceringar eller direkta ekonomiska bidrag för det kommande året, ta vederbörlig hänsyn till detta.

Artikel 7d

EU:s högnivåforum för migration och EU:s migrationsforum på teknisk nivå

1. För att säkerställa ett effektivt genomförande av del IV i denna förordning ska medlemsstaternas företrädare samlas i ett EU-högnivåforum för migration.

Tredjeländer som har ingått ett avtal med unionen om kriterierna och mekanismerna för att fastställa vilken stat som är ansvarig för att pröva en asylansökan som lämnas in i en medlemsstat eller lämnas in i det tredjelandet får, i syfte att bidra till solidaritet på ad hoc-basis, i förekommande fall bjudas in att delta i högnivåforumet för migration och EU:s migrationsforum på teknisk nivå.

2. Högnivåforumet för migration ska beakta den rapport och det beslut som avses i artikel 7a och den rekommendation som avses i artikel 7c och utvärdera den övergripande situationen. Det ska också komma fram till en slutsats om solidaritetsåtgärderna och de nödvändiga nivåerna på dem i enlighet med förfarandet i artikel 44b och, om det anses nödvändigt, om andra motåtgärder på migrationsområdet när det gäller ansvar och beredskap och om migrationens yttre dimension.

3. Rådet ska sammankalla högnivåforumet för migration inom 15 dagar efter antagandet av den rapport och det beslut som avses i artikel 7a och den rekommendation som avses i artikel 7c och vid behov sammankalla det på nytt för att begära ytterligare solidaritetsbidrag från medlemsstaterna i enlighet med artikel 44g.
4. För att säkerställa att del IV i denna förordning fungerar smidigt ska ett EU-migrationsforum på teknisk nivå inrättas. Det ska bestå av företrädare för medlemsstaternas berörda myndigheter på en nivå som är tillräckligt hög för att utföra de uppgifter som tilldelats forumet. Efter det möte som avses i punkt 3 i denna artikel ska kommissionen sammankalla ett första möte i EU:s migrationsforum på teknisk nivå. Efter detta första möte ska EU:s forum för migration på teknisk nivå sammanträda regelbundet. EU:s migrationsforum på teknisk nivå ska sammankallas och ledas av kommissionen.

DEL III

KRITERIER OCH MEKANISMER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT

KAPITEL I

ALLMÄNNA PRINCIPER OCH SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 8

Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd

1. Medlemsstaterna ska pröva varje ansökan om internationellt skydd som lämnas in av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person på någon av medlemsstaternas territorium, inklusive vid gränsen eller i transitområden. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel II **eller klausulerna i kapitel III** i del III är ansvarig.
2. Om ansvarig medlemsstat inte kan fastställas på grundval av kriterierna i denna förordning, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades vara ansvarig för att pröva den, **utan att det påverkar reglerna i del IV i denna förordning.**

3. Om det är omöjligt för en medlemsstat att överföra en sökande till den medlemsstat som ursprungligen utsetts som ansvarig på grund av att det finns välgrundade skäl att anta att det finns systematiska brister i asylförfarandet och i mottagningsvillkoren för sökande i den medlemsstaten, vilket medför en risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska den medlemsstat som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat fortsätta att undersöka de kriterier som anges i kapitel II **eller de klausuler som anges i kapitel III** i del III för att fastställa huruvida en annan medlemsstat kan utses som ansvarig.

Om en medlemsstat inte kan verkställa överföringen i enlighet med första stycket till en medlemsstat som utsetts på grundval av kriterierna i kapitel II **eller klausulerna i kapitel III** i del III eller till den medlemsstat där ansökan först registrerades, ska medlemsstaten själv bli ansvarig medlemsstat.

4. Om en säkerhetskontroll som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] inte har genomförts **i enlighet med den förordningen** ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades undersöka om det finns rimliga skäl att anse **att sökanden utgör en säkerhetsrisk för [...]** medlemsstaterna så snart som möjligt efter det att ansökan registrerats, innan den tillämpar kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt kapitel II eller klausulerna i kapitel III i del III.

Om en säkerhetskontroll som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] har genomförts, men den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades har berättigade skäl att undersöka om det finns rimliga skäl att anse **att sökanden utgör en säkerhetsrisk för [...]** medlemsstaterna, ska den medlemsstaten genomföra undersökningen så snart som möjligt efter det att ansökan registrerats, innan den tillämpar kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt kapitel II eller klausulerna i kapitel III i del III.

Om den säkerhetskontroll som genomförs i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] eller i enlighet med första och andra styckena i denna punkt visar att det finns rimliga skäl att anse **att sökanden utgör en säkerhetsrisk för [...]** medlemsstaterna, ska **den medlemsstat** som genomför säkerhetskontrollen [...] vara ansvarig medlemsstat **och artikel 29 ska inte tillämpas.**

5. Varje medlemsstat ska behålla rätten att skicka en sökande till ett säkert tredjeland, i enlighet med de regler och skyddsåtgärder som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].

Artikel 9

Sökandens skyldigheter

1. När en tredjelandsmedborgare eller statslös person avser att göra en ansökan om internationellt skydd ska ansökan göras och registreras i den första inresemedlemsstaten.
2. När en tredjelandsmedborgare eller statslös person innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering ska ansökan, genom undantag från punkt 1, göras och registreras i den medlemsstat som utfärdade uppehållstillståndet eller viseringen.

När en tredjelandsmedborgare eller statslös person som avser att göra en ansökan om internationellt skydd innehar ett uppehållstillstånd eller en visering **som har löpt ut, ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits [...]** ska ansökan göras och registreras i den medlemsstat där han eller hon befinner sig.

3. Sökanden ska samarbeta fullt ut med medlemsstaternas behöriga myndigheter i frågor som omfattas av denna förordning, i synnerhet genom att så snart som möjligt och senast vid den intervju som avses i artikel 12 lämna in alla element och uppgifter som han eller hon har tillgång till och som är relevanta för att fastställa ansvarig medlemsstat. **Sökanden ska lämna in sina identitetshandlingar om han eller hon innehar sådana handlingar och samarbeta med de behöriga myndigheterna vid insamlingen av biometriska uppgifter i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen].** Om sökanden vid tidpunkten för intervjun inte är i stånd att lägga fram bevis som styrker de element och uppgifter som lämnats, får den behöriga myndigheten fastställa en tidsfrist inom den period som avses i artikel 29.1 för att lägga fram sådana bevis.

4. Sökanden ska vara skyldig att befinna sig i
- a) den medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 i avvaktan på fastställandet av ansvarig medlemsstat och, i tillämpliga fall, genomförandet av överföringsförfarandet,
 - b) den ansvariga medlemsstaten,
 - c) omplaceringsmedlemsstaten efter en överföring i enlighet med artikel 57.9.
5. När ett beslut om överföring delges sökanden i enlighet med artiklarna 32.2 och 57.8 ska sökanden **samarbeta med myndigheterna och** rätta sig efter det beslutet.

Artikel 10

Konsekvenser vid bristande efterlevnad

1. Sökanden ska inte ha rätt till de mottagningsvillkor som anges i artiklarna 15–17 i direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*] **i enlighet med [...]** artikel 17a i det direktivet i någon annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att befinna sig i enlighet med artikel 9.4 i denna förordning **från och med den tidpunkt då han eller hon har delgetts ett beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten**, förutsatt att sökanden har underrättats om denna konsekvens i enlighet med artikel 8.2 b i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*]. Detta ska inte påverka behovet av att säkerställa en levnadsstandard som stämmer överens med unionsrätten, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och internationella förpliktelser.
2. Element och uppgifter som är relevanta för att fastställa ansvarig medlemsstat och som lämnats in efter utgången av den tidsfrist som avses i artikel 9.3 **behöver inte** beaktas av de behöriga myndigheterna.

Artikel 11

Rätten till information

1. Så snart som möjligt och senast när en ansökan om internationellt skydd har registrerats i en medlemsstat ska dess behöriga myndigheter underrätta sökanden om tillämpningen av denna förordning och om skyldigheterna enligt artikel 9 samt om konsekvenserna vid bristande efterlevnad enligt artikel 10, särskilt om följande:
 - a) Rätten att ansöka om internationellt skydd ger inte sökanden rätt att välja vare sig vilken medlemsstat som ska ansvara för att pröva ansökan om internationellt skydd eller omplaceringsmedlemsstat.

- b) Målen med **del III** i denna förordning och konsekvenserna av att göra en ny ansökan i en annan medlemsstat samt konsekvenserna av att lämna den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig i enlighet med artikel 9.4, i synnerhet att sökanden endast har rätt till de mottagningsvillkor som anges i artikel 10.1.
- c) Kriterierna och förfarandena för fastställande av ansvarig medlemsstat, rangordningen av dessa kriterier i de olika stegen i förfarandet samt deras varaktighet.
- d) Syftet med den personliga intervjun i enlighet med artikel 12 och skyldigheten att muntligen eller genom tillhandahållande av handlingar **eller annan** information så tidigt som möjligt under förfarandet tillhandahålla och styrka all relevant information som kan bidra till att fastställa närvaron av familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i medlemsstaterna, inklusive på vilket sätt sökanden kan lämna denna information, samt eventuell hjälp som medlemsstaten kan erbjuda för att spåra familjemedlemmar eller släktingar.
- e) Sökandens skyldighet att så tidigt som möjligt under förfarandet lämna ut all relevant information som kan bidra till att fastställa eventuella tidigare uppehållstillstånd **eller** viseringar [...].
- ea) **Sökandens skyldighet att lämna in sina identitetshandlingar om han eller hon innehar sådana handlingar och att samarbeta med de behöriga myndigheterna vid insamlingen av biometriska uppgifter i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen].**

- f) Möjligheten att överklaga ett beslut om överföring inom den tidsfrist som anges i artikel 33.2 och det faktum att överklagandets omfattning är begränsad i enlighet med artikel 33.1.
- g) **Vid ett överklagande eller en omprövning, rätten att på begäran erhålla kostnadsfritt rättsligt bistånd om den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna.**
- ga) **Det faktum att avvikande kommer att leda till en förlängning av tidsfristen i enlighet med artikel 35.**
- h) Medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning.
- i) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.
- j) Rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att sådana uppgifter rättas om de är oriktiga eller raderas om de är olagligen behandlade, samt förfarandena för utövande av dessa rättigheter, inklusive kontaktuppgifter till de myndigheter som avses i artikel 41 och till de nationella dataskyddsmyndigheter som är ansvariga för att pröva frågor om skydd av personuppgifter samt dataskyddsombudets kontaktuppgifter.
- k) När det gäller ensamkommande barn, företrädarens roll och ansvar samt förfarandet för att lämna in klagomål mot en företrädare i förtroende och säkerhet samt med full respekt för barnets rätt att bli hörd i detta avseende.

[...]

2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas skriftligt, på ett språk som sökanden förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av det gemensamma informationsmaterial som utarbetats på ett klart och tydligt språk i enlighet med punkt 3 för det ändamålet.

Om det är nödvändigt för att sökanden ska kunna ta till sig informationen, ska den även tillhandahållas muntligen, när så är lämpligt i samband med den personliga intervju som avses i artikel 12.

Om sökanden är ett ensamkommande barn ska informationen lämnas på ett barnvänligt sätt, med särskilt beaktande av barnets ålder och mognad.

3. Asylbyrån ska i nära samarbete med de ansvariga nationella **myndigheterna** [...] utarbeta gemensamt informationsmaterial och en särskild broschyr för ensamkommande barn, innehållande åtminstone den information som avses i punkt 1. Detta gemensamma informationsmaterial ska även innehålla information om tillämpningen av förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*] och särskilt i vilket syfte en sökandes uppgifter kan komma att behandlas inom Eurodac. Det gemensamma informationsmaterialet ska utformas på ett sådant sätt att medlemsstaterna kan komplettera det med ytterligare medlemsstatsspecifik information.

Artikel 12

Personlig intervju

1. I syfte att underlätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska den fastställande medlemsstaten **enligt artikel 28.1** genomföra en personlig intervju med sökanden **med avseende på tillämpningen av artikel 29**. Intervjun ska också ge sökanden möjlighet att ta till sig den information som denne tillhandahållits i enlighet med artikel 11.
2. Den personliga intervjun behöver inte genomföras om
 - a) sökanden har avvikit,
 - b) sökanden inte har deltagit i den personliga intervjun och inte har lämnat några motiverade skäl till sin frånvaro,
 - c) sökanden, efter att ha mottagit den information som avses i artikel 11, redan på annat sätt har tillhandahållit den information som är relevant för att fastställa ansvarig medlemsstat. Den medlemsstat som avstår från att genomföra intervjun ska ge sökanden möjlighet att lägga fram all ytterligare information som är relevant för att korrekt fastställa ansvarig medlemsstat inom den period som avses i artikel 29.1.
3. Den personliga intervjun ska äga rum inom skälig tid och i alla händelser innan en framställan om övertagande görs i enlighet med artikel 29.

4. Den personliga intervjun ska genomföras på ett språk som sökanden förstår eller rimligen **kan** [...] **förväntas** [...] förstå och på vilket han eller hon kan kommunicera. Intervjuer med **ensamkommande barn och, i tillämpliga fall, medföljande** barn ska genomföras på ett barnvänligt sätt av personal som har lämplig utbildning [...] enligt nationell rätt, **med särskilt beaktande av barnets ålder och mognad**, i närvaro av företrädaren och, i tillämpliga fall, barnets juridiska rådgivare. Om så behövs ska medlemsstaterna anlita en tolk [...]. Sökanden kan på egen begäran [...] bli intervjuad och bistås av personal av samma kön. **Medlemsstaterna ska sträva efter att tillmötesgå en sådan begäran, när detta rimligen är praktiskt möjligt.**
5. Den personliga intervjun ska genomföras under förhållanden som säkerställer tillbörlig konfidentialitet. Den ska genomföras av en person som har behörighet enligt nationell rätt. Sökande som konstaterats vara i behov av särskilda förfarandegarantier enligt förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyلفörfaranden*] ska ges lämpligt stöd för att skapa de förutsättningar som krävs för att på ett effektivt sätt lägga fram alla faktorer som gör det möjligt att fastställa ansvarig medlemsstat.
6. Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sammanfattningen kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen.

Artikel 13
Garantier för underåriga

1. Medlemsstaterna ska betrakta barnets bästa som en fråga av största vikt vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning.
2. Varje medlemsstat där ett ensamkommande barn befinner sig ska säkerställa att barnet företräds och bistås av en företrädare i samband med de relevanta förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Företrädaren ska ha de kvalifikationer, den utbildning och den sakkunskap som behövs för att säkerställa att barnets bästa beaktas under de förfaranden som genomförs enligt denna förordning. Företrädaren ska ha tillgång till innehållet i de relevanta handlingarna i sökandens akt, inklusive det särskilda informationsmaterialet för ensamkommande barn.

Om en organisation utses till företrädare ska den utnämna en person som ansvarig för att uppfylla företrädarens ansvar för den underåriga. Första stycket ska tillämpas på den personen.

Den företrädare som avses i första stycket får vara samma person eller organisation som avses i artikel 22 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*].

3. **Medlemsstaterna ska involvera företrädaren för ett ensamkommande barn [...] i** fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning. Företrädaren ska hjälpa det ensamkommande barnet att tillhandahålla information som är relevant för bedömningen av barnets bästa i enlighet med punkt 4, inbegripet utövandet av rätten att bli hörd, och ska stödja barnets kontakter med andra aktörer, såsom organisationer som arbetar med att spåra familjer, om behov finns i detta avseende.

4. Vid bedömningen av barnets bästa ska medlemsstaterna samarbeta nära med varandra och särskilt ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:
- a) Möjligheterna till familjeåterförening.
 - b) Den underårigas välbefinnande och sociala utveckling, med särskild hänsyn till den underårigas bakgrund.
 - c) Säkerhets- och trygghetshänsyn, särskilt om det finns en risk för att den underåriga är offer för någon form av våld och utnyttjande, inklusive människohandel.
 - d) Den underårigas åsikter, i enlighet med hans eller hennes ålder och mognad.
 - e) Den information som lämnats av företrädaren i den medlemsstat där det ensamkommande barnet befinner sig, när sökanden är ett ensamkommande barn.
5. Innan ett ensamkommande barn överförs [...] ska den överförande medlemsstaten **underrätta** [...] den ansvariga medlemsstaten eller omplaceringsmedlemsstaten, **som ska bekräfta att alla lämpliga** [...] åtgärder som avses i artiklarna 14 och 23 i direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*] och artikel 22 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] **kommer att vidtas** utan dröjsmål. Alla beslut om att överföra ett ensamkommande barn ska föregås av en bedömning av barnets bästa. Bedömningen ska grundas på de **relevanta** faktorer som anges i punkt 4, och slutsatserna av bedömningen av dessa faktorer ska tydligt anges i beslutet om överföring. Bedömningen ska göras **utan dröjsmål** [...] av personal **med lämplig utbildning** [...] för att säkerställa att barnets bästa beaktas.

6. Vid tillämpning av artikel 15 ska den medlemsstat där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd **först** registrerades så snart som möjligt vidta lämpliga åtgärder för att identifiera de familjemedlemmar eller släktingar till det ensamkommande barnet som befinner sig på medlemsstaternas territorium, samtidigt som man värnar om barnets bästa.

I detta syfte kan den medlemsstaten begära hjälp från internationella eller andra relevanta organisationer, och kan underlätta den underårigas tillgång till sådana organisationers verksamhet för att spåra anhöriga.

Den personal vid de behöriga myndigheter som avses i artikel 41 vilken handlägger framställningar rörande ensamkommande barn ska **få** [...] lämplig utbildning om underårigas särskilda behov **som är relevanta för tillämpningen av denna förordning**.

7. I syfte att underlätta lämpliga åtgärder för att identifiera ett ensamkommande barns familjemedlemmar eller släktingar som bor på en annan medlemsstats territorium i enlighet med punkt 6, ska kommissionen anta genomförandeakter med ett standardformulär för utbyte av relevant information mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

KAPITEL II

KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT

Artikel 14

Kriteriernas rangordning

1. Kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat ska tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.
2. Ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i detta kapitel ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då ansökan om internationellt skydd först registrerades i en medlemsstat.

Artikel 15

Ensamkommande barn

1. Om sökanden är ett ensamkommande barn ska enbart kriterierna i denna artikel tillämpas, i den ordning de anges i punkterna 2–5.
2. Ansvarig medlemsstat ska vara den där en familjemedlem **eller ett syskon** till det ensamkommande barnet lagligen vistas, såvida det inte påvisas att det inte är för den underårigas bästa. Om sökanden är en gift underårig vars make eller maka inte lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den medlemsstaten ansvarar för den underåriga eller syskon, lagligen vistas, **såvida det inte påvisas att det inte är för den underårigas bästa.**

3. Om sökanden har en släkting som vistas lagligt i en annan medlemsstat och det vid en individuell prövning har fastställts att släktingen kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten sammanföra den underåriga med släktingen och vara ansvarig medlemsstat, såvida det inte påvisas att det inte är för den underårigas bästa.
4. Om de familjemedlemmar, **syskon** eller släktingar som avses i punkterna 2 och 3 vistas i flera olika medlemsstater, ska ansvarig medlemsstat fastställas på grundval av vad som är bäst för det ensamkommande barnet.
5. I frånvaro av en familjemedlem, **syskon** eller en släkting som avses i punkterna 2 och 3 ska ansvarig medlemsstat vara den där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd först registrerades, såvida det inte påvisas att det inte är för den underårigas bästa.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 68 med avseende på
 - a) identifiering av familjemedlemmar, **syskon** eller släktingar till ensamkommande barn,
 - b) kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband,
 - c) kriterierna för att bedöma en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet, inklusive i de fall när det ensamkommande barnet har familjemedlemmar, syskon eller släktingar i fler än en medlemsstat.

Kommissionen ska vid utövandet av sina befogenheter att anta delegerade akter inte överskrida räckvidden av barnets bästa enligt artikel 13.4.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av information mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 16

Familjemedlemmar som har beviljats internationellt skydd

Om en familjemedlem till sökanden har beviljats rätt att i egenskap av person som beviljats internationellt skydd vistas i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel 17

Familjemedlemmar som har ansökt om internationellt skydd

Om en familjemedlem [...] till sökanden har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en [...] medlemsstat vilken ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel 18
Förfarande rörande familjer

Om [...] ansökningar om internationellt skydd **från flera familjemedlemmar eller underåriga ogifta syskon har registrerats** samtidigt i samma medlemsstat, eller vid tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att de separerades, ska ansvarig medlemsstat fastställas enligt följande:

- a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar **eller underåriga ogifta syskon** ska ansvara för prövningen av ansökningar om internationellt skydd från alla familjemedlemmar.
- b) I annat fall ska den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för att pröva ansökan från den äldste av dem ansvara för prövningen.

Artikel 19

Utfärdande av uppehållshandlingar eller viseringar

1. Om sökanden har en giltig uppehållshandling, ska den medlemsstat som utfärdat handlingen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
2. Om sökanden har en giltig visering, ska den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar i enlighet med en sådan överenskommelse om representation som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 810/2009. I så fall ska den representerade medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
3. Om sökanden har flera giltiga uppehållshandlingar eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd åvila medlemsstaterna i följande ordning:
 - a) Den medlemsstat som har utfärdat den uppehållshandling som ger rätt till längst vistelse eller, om giltighetstiden är lika lång, den medlemsstat som har utfärdat den uppehållshandling som löper ut sist.
 - b) Om de olika viseringarna är av samma typ, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.
 - c) Om viseringarna är av olika typ, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.

4. Om sökanden har en eller flera uppehållshandlingar **som har löpt ut, ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits mindre än tre år** innan ansökan registrerades eller en eller flera viseringar **vars giltighetstid har löpt ut eller som har ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits [...]** mindre än **18 månader [...]** innan ansökan registrerades, ska punkterna 1, 2 och 3 tillämpas.
5. Om en uppehållshandling eller visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, ska detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat den tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstat som utfärdat uppehållshandlingen eller viseringen ska dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att handlingen eller viseringen utfärdades.

Artikel 20

[...]

Artikel 21

Inresa

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*], att en sökande på ett irreguljärt sätt har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland, ska den medlemsstat där den första inresan ägt rum ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra om ansökan registreras mer än **två år [...]** efter den dag då gränspassagen ägde rum.
2. Regeln i punkt 1 ska också gälla om sökanden landsatts på territoriet efter en sök- och räddningsinsats.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas om det på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*], kan fastställas att sökanden har omplacerats i enlighet med artikel 57 i denna förordning till en annan medlemsstat efter att ha passerat gränsen. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Artikel 22

Inresa efter upphävt viseringskrav

1. Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person reser in på medlemsstaternas territorium genom en medlemsstat där han eller hon inte behöver visering ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av personens ansökan om internationellt skydd. [...]
2. **Principen i punkt 1 ska inte tillämpas om tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens ansökan om internationellt skydd registreras i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.**

Artikel 23

Ansökan inom det internationella transitområdet på en flygplats

Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person gör en ansökan om internationellt skydd inom det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat ska den medlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan.

KAPITEL III

PERSONER I BEROENDESTÄLLNING OCH DISKRETIONÄR BEDÖMNING

Artikel 24

Personer i beroendeställning

1. Om en sökande på grund av graviditet, ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarlig funktionsnedsättning, allvarligt **psykologiskt** trauma eller hög ålder är beroende av hjälp från sitt barn, **sitt syskon** eller sin förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna, eller om ett barn, **ett syskon** eller en förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna är beroende av sökandens hjälp, ska medlemsstaterna i regel hålla samman eller sammanföra sökanden med det barnet, **det syskonet** eller den föräldern, förutsatt att familjebanden existerade innan sökanden anlände till medlemsstaternas territorium, att barnet, **syskonet** eller föräldern eller sökanden kan ta hand om personen i beroendeställning och att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Om det framkommer att ett barn, **ett syskon** eller en förälder är lagligen bosatt på territoriet i den medlemsstat där personen i beroendeställning befinner sig, ska den medlemsstaten kontrollera om barnet, **syskonet** eller föräldern kan ta hand om personen i beroendeställning innan den gör en framställan om övertagande i enlighet med artikel 29.

2. Om det barn, **det syskon** eller den förälder som avses i punkt 1 är lagligen bosatt i en annan medlemsstat än den där sökanden befinner sig, ska ansvarig medlemsstat vara den där barnet, **syskonet** eller föräldern är lagligen bosatt, såvida inte sökandens hälsotillstånd under en betydande tid hindrar honom eller henne från att resa till den medlemsstaten. I sådant fall ska ansvarig medlemsstat vara den där sökanden befinner sig. Den medlemsstaten ska inte omfattas av skyldigheten att föra sökandens barn, **syskon** eller förälder till sitt territorium.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 68 med avseende på
 - a) de faktorer som ska beaktas för att bedöma beroendeförhållandet,
 - b) kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband,
 - c) kriterierna för att bedöma den berörda personens förmåga att ta hand om personen i beroendeställning,
 - d) de faktorer som ska beaktas för att bedöma en oförmåga att resa under en betydande tid.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av information mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 25

Diskretionär bedömning

1. Genom undantag från artikel 8.1 får varje medlemsstat besluta att pröva en ansökan om internationellt skydd för en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som finns registrerad i landet, även om den inte är ansvarig för prövningen enligt kriterierna i denna förordning.

2. Den medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd registreras och som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, eller den ansvariga medlemsstaten, får när som helst innan ett första beslut i sak har fattats anmoda en annan medlemsstat att överta en sökande för att sammanföra närstående av humanitära skäl, särskilt familjeskäl, **socialt** eller kulturellt betingade faktorer, även om den andra medlemsstaten inte är ansvarig enligt kriterierna i artiklarna 15–18 och 24. De berörda personerna ska lämna sitt samtycke skriftligen.

Framställan om övertagande ska innehålla allt material som den anmodande medlemsstaten förfogar över och som är nödvändigt för att den anmodade medlemsstaten ska kunna bedöma situationen.

Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs för att pröva de humanitära grunder som åberopas och inom två månader från mottagandet av framställan lämna svar till den anmodande medlemsstaten med hjälp av det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. Ett avslag på framställan ska motiveras.

KAPITEL IV

DEN ANSVARIGA MEDLEMSSTATENS SKYLDIGHETER

Artikel 26

Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter

1. Den medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska vara skyldig att
 - a) på de villkor som anges i artiklarna 29, 30 och 35 överta en sökande vars ansökan registrerats i en annan medlemsstat,
 - b) på de villkor som anges i artiklarna 31 och 35 i denna förordning, återta en sökande, **inbegripet i de situationer som avses i artikel 28.4 och 28.5**, eller en tredjelandsmedborgare eller en statslös person för vilken den medlemsstaten har angetts som ansvarig medlemsstat enligt artikel 11.1 i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*],
 - c) [...]
 - d) på de villkor som anges i artiklarna 31 och 35 i denna förordning, återta en person som vidarebosatts eller beviljats inresa och som har gjort en ansökan om internationellt skydd eller som vistas irreguljärt i en annan medlemsstat än den som har låtit personen resa in i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om en unionsram för vidarebosättning*] eller som har beviljat internationellt skydd eller humanitär status inom ramen för ett nationellt vidarebosättningsprogram.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska situationen för en underårig som medföljer sökanden [...] och som uppfyller definitionen av familjemedlem betraktas som oskiljaktig från hans eller hennes familjemedlems situation och den underåriga ska övertas eller återtas av den medlemsstat som är ansvarig för att pröva den familjemedlemmens ansökan om internationellt skydd, **utan att det krävs skriftligt samtycke från de berörda personerna**, även om den underåriga inte själv är en sökande, såvida det inte påvisas att detta inte är för barnets bästa. Samma princip ska tillämpas på barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

Trots kravet på skriftligt samtycke i artikel 16 ska inget skriftligt samtycke krävas av de berörda personerna om ett nytt förfarande för övertagande av ett barn inleds gentemot en medlemsstat som anges som ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 16, såvida det inte påvisas att detta inte är för den underårigas bästa.

3. I de situationer som avses i punkt 1 a och b **ska** [...] förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] **tillämpas**.

Artikel 27
Answarets upphörande

1. Om en medlemsstat utfärdar en uppehållshandling till sökanden, beslutar att tillämpa artikel 25 eller inte överför den berörda personen till den ansvariga medlemsstaten inom de tidsfrister som anges i artikel 35, ska den medlemsstaten bli ansvarig medlemsstat och skyldigheterna enligt artikel 26 ska övergå till den medlemsstaten. I tillämpliga fall ska den underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat eller den medlemsstat som har anmodats att överta sökanden eller som mottagit ett meddelande om återtagande, med hjälp av det elektroniska kommunikationsnät som inrättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003.

[...]

Den medlemsstat som blir ansvarig enligt första stycket i denna artikel ska ange att den har blivit ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*].

- 1aa. **Efter en prövning av ansökan i ett gränsförfarande i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] ska de skyldigheter som fastställs i artikel 26.1 i den här förordningen upphöra [...] 15 [...] månader[...] efter det att ett beslut om att avslå en ansökan som otillåtlig, orgrundad eller uppenbart orgrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, ett beslut om att avslå en ansökan eller en akt varigenom en ansökan förklaras vara implicit återkallad eller en akt eller ett beslut varigenom en ansökan förklaras vara explicit återkallad har vunnit laga kraft.**

En ansökan som registrerats efter den period som avses i första stycket ska betraktas som en ny ansökan enligt den här förordningen, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

Trots vad som sägs i första stycket ska ansvaret, om personen ansöker om internationellt skydd i en annan medlemsstat inom den period på 15 [...] månader som avses i det stycket och ett återtagandeförfarande pågår vid utgången av denna period på 15 [...] månader, inte upphöra förrän återtagandeförfarandet har slutförts eller tidsfristerna för den överförande medlemsstatens verkställande av överföringen i enlighet med artikel 35 har löpt ut.

- 1a. Skyldigheterna enligt artikel 26.1 i den här förordningen ska upphöra om den ansvariga medlemsstaten, på grundval av uppgifter som registrerats och lagrats i enlighet med förordning (EU) 2017/2226⁴⁰ eller andra bevis, kan fastställa att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium under minst [...] nio månader [...], såvida inte den berörda personen innehar en giltig uppehållshandling som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

En ansökan som registrerats efter den period av frånvaro som avses i första stycket ska betraktas som en ny ansökan enligt den här förordningen, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011, EUT L 327, 9.12.2017, s. 20.

2. Skyldigheten enligt artikel 26.1 b i den här förordningen att återta en tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska upphöra om det, på grundval av uppdateringen av de uppgifter som avses i artikel 11.2 c i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*], kan fastställas att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium, antingen frivilligt eller med tvång, i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande som utfärdats efter det att ansökan återkallats eller avslagits.

En ansökan som registrerats efter det att ett avlägsnande har verkställts **eller ett frivilligt återvändande** har ägt rum ska betraktas som en ny ansökan enligt denna förordning, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

KAPITEL V

FÖRFARANDEN

AVDELNING I

INLEDANDE AV FÖRFARANDET

Artikel 28

Inledande av förfarandet

1. Den medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd först registreras i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] eller, i tillämpliga fall, omplaceringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål inleda förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat.
2. Den medlemsstat där en ansökan först registreras eller, i tillämpliga fall, omplaceringsmedlemsstaten ska fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat om sökanden **avviker** [...].
3. Den medlemsstat som har genomfört förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat eller som har blivit ansvarig enligt artikel 8.4 i den här förordningen ska utan dröjsmål i Eurodac i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EU) XXX/ XXX [*Eurodacförordningen*] ange
 - a) sitt ansvar enligt artikel 8.2,
 - aa) sitt ansvar enligt artikel 8.3,**
 - b) sitt ansvar enligt artikel 8.4,

- c) sitt ansvar på grund av att de tidsfrister som anges i artikel 29 inte har iakttagits,
- d) ansvaret för den medlemsstat som har godtagit en framställan om övertagande av sökanden i enlighet med artikel 30.

Till dess att detta har angetts ska förfarandena i punkt 4 tillämpas.

- 4. En sökande som befinner sig i en annan medlemsstat utan en uppehållshandling eller som där gör en ansökan om internationellt skydd under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, ska återtas av den **fastställande** medlemsstaten [...], på de villkor som anges i artiklarna 31 och 35.

Denna skyldighet ska upphöra om den medlemsstat som fastställer ansvarig medlemsstat kan slå fast att sökanden har erhållit en uppehållshandling från en annan medlemsstat.

- 5. En sökande som befinner sig i en medlemsstat utan en uppehållshandling eller som där gör en ansökan om internationellt skydd efter det att en annan medlemsstat har godtagit att omplacera den berörda personen i enlighet med artikel 57.7, och innan överföringen har verkställts till den medlemsstaten i enlighet med artikel 57.9, ska återtas av omplaceringsmedlemsstaten på de villkor som anges i artiklarna 31 och 35. **Denna skyldighet ska upphöra om omplaceringsmedlemsstaten kan slå fast att sökanden har erhållit en uppehållshandling från en annan medlemsstat.**

AVDELNING II

FÖRFARANDE VID FRAMSTÄLLNINGAR OM ÖVERTAGANDE

Artikel 29

Inlämning av en framställan om övertagande

1. Om en medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd har registrerats bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, utan dröjsmål och **senast** [...] inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden.

Utan hinder av första stycket ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter träffen.

Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen.

Om sökanden är ett ensamkommande barn får den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den anser att det är för barnets bästa, **när som helst innan ett första beslut i sak har fattats** fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden även om de tidsfrister som anges i första och andra styckena har löpt ut.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar i fall där ansökan om internationellt skydd registrerats efter det att ett beslut om nekad inresa eller ett beslut om återvändande utfärdats.

I en sådan framställan ska skälen till att ett brådskande svar är nödvändigt anges, liksom också en svarsfrist. Svarsfristen ska vara minst en vecka.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska framställan om en annan medlemsstats övertagande **inhålla fullständiga och detaljerade skäl, baserade på alla omständigheter i ärendet, med avseende på de relevanta kriterier i den rangordning som anges i kapitel II. Den ska** göras på ett standardformulär och omfatta sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 och/eller relevanta faktorer ur sökandens redogörelse, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten kan kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor för utarbetande och inlämning av framställningar om övertagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 30

Svar på en framställan om övertagande

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en sökande inom en månad från mottagandet av framställan.
2. Utan hinder av punkt 1 ska den anmodade medlemsstaten, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EG) nr 767/2008, fatta beslut om framställan inom två veckor från mottagandet av den.
3. Under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska bevis och indicier användas.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta och regelbundet se över två förteckningar, med relevanta bevis och indicier i enlighet med de kriterier som anges i leden a och b i denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.
 - a) Bevis:
 - i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt denna förordning, så länge de inte vederläggs med hjälp av motbevis.
 - ii) Medlemsstaterna ska till den kommitté som avses i artikel 67 lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

b) Indicier:

- i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.
- ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd, ska bedömas från fall till fall.

- 5. Beviskraven får inte gå utöver det som är nödvändigt för en korrekt tillämpning av denna förordning.
- 6. Den anmodade medlemsstaten ska ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas.
- 7. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar i enlighet med artikel 29.2 ska den anmodade medlemsstaten svara inom den angivna svarsfristen eller, om detta inte är möjligt, inom två veckor från mottagandet av framställan.
- 8. Om den anmodade medlemsstaten inte **genom ett svar med underbyggda skäl på grundval av alla omständigheter i ärendet med avseende på de relevanta kriterier som anges i kapitel II** invänder mot framställan inom en månad enligt punkt 1 [...], eller i tillämpliga fall inom två veckor enligt punkterna 2 och 7, ska detta anses som ett godtagande av framställan och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang. **Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta ett standardformulär för motiveringen till de svar som krävs enligt den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.**

AVDELNING III

FÖRFARANDEN VID MEDDELANDEN OM ÅTERTAGANDE

Artikel 31

Inlämning av ett meddelande om återtagande

1. I en situation som avses i artikel 26.1 b [...] eller d ska den medlemsstat där personen befinner sig, inom två veckor efter träffen i Eurodac, skicka ett meddelande om återtagande [...]. **Underlåtenhet att skicka meddelandet om återtagande inom tidsfristen ska inte påverka den ansvariga medlemsstatens skyldighet att återta den berörda personen.**
2. Ett meddelande om återtagande ska skickas på ett standardformulär och ska innehålla sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 och/eller relevanta faktorer ur den berörda personens redogörelse.
3. Den medlemsstat som tar emot meddelandet ska inom **två veckor** [...] bekräfta detta för den medlemsstat som skickade meddelandet, såvida inte den mottagande medlemsstaten inom den tidsfristen kan visa att dess ansvar har upphört i enlighet med artikel 27, **eller att meddelandet om återtagande bygger på en felaktig angivelse av ansvarig medlemsstat i enlighet med förordning (EU) XXX/ XXX [Eurodacförordningen].**
4. Underlåtenhet att agera inom **två veckor** [...] enligt punkt 3 ska anses som en bekräftelse på mottagande av meddelandet.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor för utarbetande och inlämning av meddelanden om återtagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

AVDELNING IV

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel 32

Meddelande av ett beslut om överföring

1. Den fastställande medlemsstat vars framställan om övertagande av en sökande som avses i artikel 26.1 a godtagits eller som skickat ett meddelande om återtagande av personer som avses i artikel 26.1 b [...] och d ska fatta ett beslut om överföring senast **två veckor** [...] efter godtagandet eller **bekräftelsen** [...].
2. Om den anmodade medlemsstaten **eller den medlemsstat som tar emot meddelandet** godtar att överta en sökande eller **bekräftat** att de kommer att återta en person enligt artikel 26.1 b [...] eller d, ska den **överförande** [...] medlemsstaten utan dröjsmål skriftligen meddela den berörda personen om beslutet att överföra honom eller henne till den ansvariga medlemsstaten och, i tillämpliga fall, att den inte kommer att pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd.
3. Om den berörda personen företräds av en juridisk eller annan rådgivare kan medlemsstaten välja att rikta sitt meddelande om beslutet till en sådan juridisk eller annan rådgivare i stället för till den berörda personen och, i tillämpliga fall, underrätta den berörda personen om beslutet.
4. Det beslut som avses i punkt 1 ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel, inbegripet rätten att ansöka om suspensiv verkan, och om de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel och för verkställandet av överföringen, och ska vid behov innehålla information om den plats och den dag på vilken den berörda personen ska infinna sig, om personen beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand.

Medlemsstaterna ska säkerställa att information om personer eller enheter som kan tillhandahålla rättsligt bistånd till den berörda personen lämnas till den berörda personen tillsammans med det beslut som avses i punkt 1, om denna information inte redan **har** lämnats.

5. Om den berörda personen inte bistås eller företräds av en juridisk eller annan rådgivare, ska medlemsstaten underrätta honom eller henne om de viktigaste faktorerna i beslutet, som alltid ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel och de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel, på ett språk som den berörda personen förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

Artikel 33

Rättsmedel

1. Sökanden eller någon annan person som avses i artikel 26.1 b [...] eller d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller ett beslut om överföring.

Rättsmedlets omfattning ska begränsas till en bedömning av

- a) om överföringen skulle medföra en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den berörda personen i den mening som avses i artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna,
- b) om artiklarna 15–18 och 24 har överträtts, när det gäller personer som övertagits i enlighet med artikel 26.1 a.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva en tidsperiod på **minst en vecka men högst tre [...]** veckor efter meddelandet av ett beslut om överföring, inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.
3. Den berörda personen ska ha rätt att inom en skälig tidsperiod från meddelandet av beslutet om överföring, **dock under inga omständigheter inom en längre period än den som föreskrivs av medlemsstaterna i enlighet med punkt 2**, begära att en domstol avbryter verkställigheten av beslutet om överföring i väntan på resultatet av överklagandet eller omprövningen. **Medlemsstaterna får i nationell rätt föreskriva att begäran om avbrytande av verkställigheten av beslutet om överföring ska lämnas in tillsammans med överklagandet enligt punkt 1.** Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett effektivt rättsmedel genom att inte verkställa överföringen förrän ett beslut har fattats om den första begäran om uppskov. Ett beslut om huruvida verkställigheten av beslutet om överföring ska avbrytas ska fattas inom en månad från den dag då begäran inkom till den behöriga domstolen.

Om den berörda personen inte har utövat sin rätt att begära suspensiv verkan, ska överklagandet eller omprövningen av ett beslut om överföring inte avbryta verkställigheten av beslutet om överföring.

Ett beslut om att inte avbryta verkställigheten av beslutet om överföring ska vara motiverat.

Om suspensiv verkan beviljas, ska domstolen sträva efter att besluta i sak om överklagandet eller omprövningen inom en månad från beslutet att bevilja suspensiv verkan.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den berörda personen har tillgång till rättsligt bistånd samt, om så krävs, språkligt stöd.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsligt bistånd på begäran tillhandahålls kostnadsfritt om den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna. Medlemsstaterna får föreskriva att personer som omfattas av denna förordning inte ska behandlas mer förmånligt i fråga om avgifter och andra kostnader än medlemsstatens egna medborgare när det gäller rättsligt bistånd.

Medlemsstaterna får, utan att tillgången till rättsligt bistånd begränsas godtyckligt, föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde inte ska beviljas om den behöriga myndigheten eller en domstol anser att överklagandet eller omprövningen saknar rimliga utsikter till framgång.

Om en myndighet som inte är en domstol beslutar att inte bevilja kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde med hänvisning till andra stycket, ska medlemsstaterna sörja för rätten till ett effektivt rättsmedel i domstol för att överklaga eller begära omprövning av det beslutet. Om beslutet överklagas eller omprövning begärs, ska detta rättsmedel utgöra en integrerad del av det rättsmedel som avses i punkt 1.

Vid uppfyllande av kraven i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att tillgången till rättsligt bistånd och biträde inte begränsas godtyckligt och att den berörda personens tillgång till rättslig prövning inte hindras.

Rättsligt bistånd ska åtminstone inbegripa sammanställning av de handlingar som krävs inom ramen för förfarandet samt företrädande i domstol, och kan begränsas till tillgång till juridisk eller annan rådgivare som anvisas särskilt i nationell rätt för att bistå och företräda.

Förfaranden för tillgång till rättsligt bistånd ska fastställas i nationell rätt.

AVDELNING V

FÖRVAR INFÖR EN ÖVERFÖRING

Artikel 34

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte hålla en person i förvar enbart av det skälet att han eller hon är föremål för det förfarande som fastställs genom denna förordning.
2. Om en risk för avvikande föreligger **eller om det är nödvändigt för att skydda nationell säkerhet eller allmän ordning**, får medlemsstaterna ta den berörda personen i förvar i syfte att säkerställa överföringsförfarandena i enlighet med denna förordning, på grundval av en individuell bedömning **av personens omständigheter**, och endast om hållandet i förvar är proportionellt och andra, mindre ingripande alternativa åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt [...].
3. Förvar ska pågå en så kort tidsperiod som möjligt och ska inte pågå längre än vad som rimligen krävs för att med tillbörlig aktsamhet fullgöra de nödvändiga administrativa förfarandena till dess att överföringen enligt denna förordning har verkställts.

Om en sökande eller någon annan person som avses i artikel 26.1 b [...] eller d hålls i förvar i enlighet med denna artikel ska en framställan om övertagande eller ett meddelande om återtagande lämnas in senast två veckor från det att ansökan registrerades, **eller senast två veckor efter träffen i Eurodac, om ingen ny ansökan har registrerats i den meddelande medlemsstaten**. Om en person tas i förvar i ett senare skede än vid registreringen av ansökan ska en framställan om övertagande eller ett meddelande om återtagande lämnas in senast en vecka från och med den dag då personen togs i förvar. Den **fastställande** medlemsstaten [...] ska begära ett brådskande svar på en framställan om övertagande. Detta svar ska lämnas inom en vecka från mottagandet av framställan om övertagande. Underlåtenhet att svara inom en vecka ska anses som ett godtagande av framställan om övertagande och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.

Om en person hålls i förvar enligt denna artikel ska överföringen av denna person från den **överförande** [...] medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten verkställas så snart det är praktiskt möjligt, och senast inom **fem** [...] veckor från

- a) den dag då framställan godtogs eller meddelandet om återtagande bekräftades, eller
- b) den dag då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3.

Om den **överförande** [...] medlemsstaten inte iakttar tidsfristerna för att lämna in en framställan om övertagande eller ett meddelande om återtagande eller att fatta ett beslut om överföring inom den tidsfrist som anges i artikel 32.1, eller om överföringen inte verkställs inom **fem** [...] veckor enligt tredje stycket i denna punkt, ska personen inte längre hållas i förvar. Artiklarna 29, 31 och 35 ska fortsätta att gälla.

- 4. Om en person hålls i förvar i enlighet med denna artikel ska beslut om förvar fattas skriftligen av **administrativa eller** rättsliga myndigheter. I beslutet om förvar ska de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på anges. **Om beslut om förvar fattas av en administrativ myndighet ska medlemsstaterna ombesörja att en snabb rättslig prövning av förvarets laglighet utförs på eget initiativ eller på begäran av sökanden eller bådadera.**
- 5. När det gäller förvarsförhållandena och tillämpliga garantier för sökande i förvar, i syfte att säkerställa överföringsförfarandena till den ansvariga medlemsstaten, ska artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv (EU) XXX/XXX [*direktivet om mottagningsvillkor*] tillämpas.

AVDELNING VI

ÖVERFÖRINGAR

Artikel 35

Detaljerade regler och tidsfrister

1. Överföringen av en sökande eller någon annan person som avses i artikel 26.1 b [...] och d från den **överförande** [...] medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den **överförande** [...] medlemsstatens nationella rätt, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att den andra medlemsstatens framställan om övertagande godtogs eller meddelande av återtagande bekräftades eller det slutliga beslutet fattades i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3. [...]

Om överföringen verkställs i omplaceringssyfte ska överföringen äga rum inom den tidsfrist som anges i artikel 57.9.

Om överföringar till den ansvariga medlemsstaten sker genom kontrollerad avresa eller med eskort, ska medlemsstaterna säkerställa att de genomförs på ett humant sätt och med full respekt för grundläggande rättigheter och mänsklig värdighet.

Vid behov ska den **överförande** [...] medlemsstaten förse **den berörda personen** [...] med en *laissez passer*. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa utformningen av *laissez passer*-handlingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Den ansvariga medlemsstaten ska alltefter omständigheterna underrätta den **överförande** [...] medlemsstaten om huruvida den berörda personen kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2. Om överföringen inte äger rum inom de tidsfrister som anges i punkt 1 första stycket, ska den ansvariga medlemsstaten befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den **överförande** [...] medlemsstaten. **Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte har kunnat verkställas på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad eller till högst [...] tre år [...] om den berörda personen, eller en familjemedlem som skulle överföras tillsammans med den berörda personen, avviker, fysiskt motsätter sig överföringen, avsiktligt ser till att hans eller hennes tillstånd inte medger överföringen eller inte uppfyller de medicinska kraven för överföringen.**

Om den berörda personen åter blir tillgänglig för myndigheterna och den tid som återstår av den period som avses i punkt 1 är kortare än tre månader, ska den överförande medlemsstaten ha tre månader på sig att verkställa överföringen. [...]

3. Om en person har överförts felaktigt, eller om ett beslut om överföring upphävs efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som verkställde överföringen omedelbart ta tillbaka den berörda personen.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och informationsutbyte mellan medlemsstater, särskilt i fall av uppskjutna eller försenade överföringar, överföringar efter tyst godkännande eller i fall av överföringar av underåriga eller personer i beroendeställning samt i fall av kontrollerade överföringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 36

Kostnader för överföringar

1. I enlighet med artikel **20** i förordning (EU) **2021/1147** [...] ska ett bidrag betalas till den överförande medlemsstaten för överföringen av en sökande eller annan person som avses i artikel 26.1 b [...] eller d, i enlighet med artikel 35.
2. Om den berörda personen ska återföras till en medlemsstat till följd av en felaktig överföring eller ett beslut om överföring som upphävts efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som ursprungligen verkställde överföringen ansvara för kostnaderna för att återföra den berörda personen till sitt territorium.
3. Personer som ska överföras i enlighet med denna förordning ska inte bära kostnaderna för denna överföring.

Artikel 37

Utbyte av relevant information innan en överföring verkställs

1. Den medlemsstat som verkställer överföringen av en sökande eller någon annan person som avses i artikel 26.1 b [...] eller d ska tillställa den ansvariga medlemsstaten personuppgifter om den person som ska överföras vilka är adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs för det enda syftet att säkerställa att de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt i den ansvariga medlemsstaten, är i stånd att tillhandahålla den personen adekvat stöd, inbegripet sådan omedelbar sjukvård som är nödvändig för att tillvarata personens vitala intressen, i syfte att säkerställa kontinuitet i det skydd och de rättigheter som följer av denna förordning och andra tillämpliga rättsinstrument om asyl. Dessa uppgifter ska tillställas den ansvariga medlemsstaten inom en skälig tidsperiod innan en överföring verkställs, för att säkerställa att dess behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt har tillräckligt med tid för att vidta nödvändiga åtgärder.

2. Den överförande medlemsstaten ska till den ansvariga medlemsstaten översända all information som behövs för att trygga de rättigheter och omedelbara särskilda behov som den person som ska överföras har, särskilt följande:
- a) De omedelbara åtgärder som den ansvariga medlemsstaten måste vidta för att säkerställa att de särskilda behoven hos den person som ska överföras tillgodoses på lämpligt sätt, inklusive eventuell omedelbart nödvändig sjukvård.
 - b) Kontaktuppgifter till familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i den mottagande medlemsstaten, i tillämpliga fall.
 - c) I fråga om underåriga, information om deras utbildning.
 - d) **I tillämpliga fall**, en bedömning av sökandens ålder.
 - e) **I tillämpliga fall, screeningformuläret i enlighet med [...] artikel 13 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*], inbegripet eventuella bevis som det hänvisas till i formuläret.**
3. Informationsutbyte enligt denna artikel får endast ske mellan de myndigheter som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 41 i denna förordning via det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. Den information som utbyts får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 i denna artikel och får inte behandlas ytterligare.
4. I syfte att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaterna ska kommissionen genom genomförandeakter upprätta ett standardformulär för översändande av nödvändiga uppgifter enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.
5. Reglerna i artikel 40.8 och 40.9 ska tillämpas på utbyte av information enligt denna artikel.

Artikel 38

Utbyte av säkerhetsrelevant information innan en överföring verkställs

Vid tillämpning av artikel 31 gäller att om den medlemsstat som verkställer en överföring har information som tyder på att det finns rimliga skäl att anse **att** sökanden eller en person som avses i artikel 26.1 b [...] eller d **utgör en säkerhetsrisk för medlemsstaterna**, ska den medlemsstatens **behöriga myndigheter ange förekomsten av [...]** denna information till den ansvariga medlemsstaten. **Informationen ska utbytas mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter eller andra behöriga myndigheter genom lämpliga kanaler för sådant informationsutbyte.**

Artikel 39

Utbyte av hälsouppgifter innan en överföring verkställs

1. I det enda syftet att tillhandahålla läkarvård eller behandling, särskilt när det gäller personer med funktionsnedsättning, äldre personer, gravida kvinnor, underåriga och personer som har varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt och sexuellt våld, ska den överförande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten översända information om eventuella särskilda behov hos den person som ska överföras, vilket i enskilda fall kan inbegripa information om den personens fysiska eller mentala hälsa, i den mån den behöriga myndigheten har tillgång till sådan information i enlighet med nationell rätt. Informationen ska översändas i ett gemensamt hälsointyg tillsammans med nödvändiga handlingar. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa att dessa särskilda behov tillgodoses på lämpligt sätt, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig läkarvård.

Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta det gemensamma hälsointyget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

2. Den överförande medlemsstaten får endast översända den information som avses i punkt 1 till den ansvariga medlemsstaten efter det att sökanden och/eller dennas företrädare uttryckligen gett sitt samtycke till detta eller när sådant översändande är nödvändigt för att skydda folkhälsan och den allmänna säkerheten, eller, om den berörda personen är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke, för att tillvarata den berörda personens eller någon annan persons vitala intressen. Avsaknad av samtycke, vilket inbegriper nekat samtycke, ska inte utgöra något hinder för verkställande av överföringen.
3. Den behandling av personliga hälsouppgifter som avses i punkt 1 får endast utföras av hälso- och sjukvårdspersonal som enligt nationell rätt eller nationella regler som fastställts av behöriga nationella organ omfattas av tystnadsplikt eller av andra personer som omfattas av motsvarande tystnadsplikt.
4. Utbytet av information enligt denna artikel får endast ske mellan hälso- och sjukvårdspersonal eller andra personer som avses i punkt 3. Den information som utbyts får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 och får inte behandlas ytterligare.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor och praktiska arrangemang för utbyte av den information som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.
6. Reglerna i artikel 40.8 och 40.9 ska tillämpas på utbyte av information enligt denna artikel.

KAPITEL VI

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 40

Förmedlande av information

1. Varje medlemsstat ska till varje medlemsstat som så begär förmedla sådana personuppgifter om den person som omfattas av denna förordning vilka är adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs för att
 - a) fastställa ansvarig medlemsstat,
 - b) pröva ansökan om internationellt skydd,
 - c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.
2. Den information som avses i punkt 1 får endast avse
 - a) personuppgifter om den berörda personen och, när så är lämpligt, hans eller hennes familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födelseort),
 - b) identitets- och rese**handlingar** [...] (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),
 - c) annan information som är nödvändig för att fastställa den berörda personens identitet, inklusive biometriska uppgifter som medlemsstaten har inhämtat av sökanden, i synnerhet för tillämpningen av artikel 57.6 i denna förordning, i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*],

- d) vistelseorter och resvägar,
- e) uppehållshandlingar eller viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,
- f) platsen där ansökan lämnades in,
- g) det datum då en eventuell tidigare ansökan om internationellt skydd lämnades in, det datum då den aktuella ansökan registrerades, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Om det krävs för att pröva ansökan om internationellt skydd får den ansvariga medlemsstaten anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som sökanden åberopat till stöd för sin ansökan och, i tillämpliga fall, skälen för eventuella beslut som fattats rörande sökanden.

Om den ansvariga medlemsstaten tillämpar artikel 42 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] får den medlemsstaten också begära information som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att fastställa om nya faktorer har framkommit eller har lagts fram av sökanden. Den andra medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av informationen sannolikt skulle skada dess väsentliga intressen eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. [...]

4. En framställan om information ska endast översändas i samband med en enskild ansökan om internationellt skydd eller överföring i omplaceringssyfte. Den ska innehålla skälen som den grundar sig på och, om syftet är att kontrollera om det föreligger ett kriterium som sannolikt medför ansvar för den anmodade medlemsstaten, ange på vilka bevis, inklusive relevant information från tillförlitliga källor om var och hur sökande reser in på medlemsstaternas territorium, eller på vilken specifik och kontrollerbar del i sökandens redogörelse den grundar sig. Sådan relevant information från tillförlitliga källor är inte i sig tillräcklig för att fastställa en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer i samband med en enskild sökande.

5. Den anmodade medlemsstaten ska vara skyldig att svara inom tre veckor. Alla förseningar med att svara ska vederbörligen motiveras. Bristande efterlevnad av tidsfristen på tre veckor ska inte befria den anmodade medlemsstaten från skyldigheten att svara. Om den anmodade medlemsstat som inte har hållit fristen undanhåller information som framkommit vid dess undersökningar och som visar att den är ansvarig, kan den medlemsstaten inte åberopa utgången av de tidsfrister som föreskrivs i artikel 29 som skäl för att vägra att tillmötesgå en framställan om övertagande. I sådana fall ska tidsfristerna i artikel 29 för framställan om övertagande förlängas med lika lång tid som svaret från den anmodade medlemsstaten är försenat.
6. Informationsutbytet ska ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som respektive medlemsstat har utsett och meddelat kommissionen om i enlighet med artikel 41.1.
7. Den information som utbyts får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får sådan information, beroende på dess typ och den mottagande myndighetens befogenheter, endast förmedlas till myndigheter och domstolar som har till uppgift att
- a) fastställa ansvarig medlemsstat,
 - b) pröva ansökan om internationellt skydd,
 - c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.
8. Den medlemsstat som vidarebefordrar informationen ska säkerställa att den är korrekt och aktuell. Om det framkommer att den har vidarebefordrat information som är felaktig eller som inte borde ha vidarebefordrats, ska de mottagande medlemsstaterna omedelbart underrättas om detta. De ska vara skyldiga att korrigera denna information eller radera den.
9. I varje berörd medlemsstat ska översändandet och mottagandet av utbytt information noteras i den berörda personens personakt eller i ett register.

Artikel 41

Behöriga myndigheter och resurser

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om vilka specifika myndigheter som är ansvariga för att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning och eventuella ändringar av denna. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa myndigheter har nödvändiga resurser för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara begäranden om information, framställningar om övertagande och meddelanden om återtagande samt, om tillämpligt, fullgöra sina skyldigheter enligt del IV kapitlen I–III.
2. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som avses i punkt 1 i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska kommissionen en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 får den fortbildning som krävs för tillämpningen av denna förordning.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, samt mellan dessa myndigheter och asylbyrån, för översändande av information, biometriska uppgifter som inhämtats i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*], framställningar, meddelanden, svar och all skriftlig korrespondens och för säkerställande av att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 42

Administrativa överenskommelser

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur denna förordning ska genomföras i praktiken och därmed underlätta dess tillämpning och göra den effektivare. Dessa överenskommelser kan avse
 - a) utbyte för sambandsmän,
 - b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och granskning av framställningar om övertagande eller meddelanden om återtagande av sökande,
 - c) solidaritetsbidrag enligt del IV kapitlen I–III.
2. Medlemsstaterna får också bibehålla de administrativa överenskommelser som ingåtts enligt förordning (EG) nr 343/2003 och förordning (EU) nr 604/2013. I den mån sådana överenskommelser inte överensstämmer med den här förordningen ska de berörda medlemsstaterna ändra överenskommelserna för att undanröja bristande överensstämmelse.
3. Innan de överenskommelser som avses i punkt 1 b ingås eller ändras ska de berörda medlemsstaterna samråda med kommissionen när det gäller överenskommelsens överensstämmelse med denna förordning.
4. Om kommissionen finner att de överenskommelser som avses i punkt 1 b inte överensstämmer med denna förordning, ska den inom skälig tid underrätta de berörda medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att ändra den berörda överenskommelsen inom skälig tid för att undanröja bristande överensstämmelse som konstaterats.
5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla överenskommelser som avses i punkt 1, och om uppsägning eller ändring av dem.

Artikel 43

Nätverk av ansvariga enheter

Asylbyrån ska inrätta och underlätta verksamheten i ett nätverk av de behöriga myndigheter som avses i artikel 41.1 för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som gäller tillämpningen av denna förordning, däribland utarbetandet av praktiska verktyg och riktlinjer.

KAPITEL VII

FÖRLIKNING

Artikel 44

Förlikning

1. För att sörja för att de mekanismer som inrättas genom denna förordning fungerar som de ska och överkomma svårigheter i tillämpningen, ska två eller flera medlemsstater som stöter på svårigheter i sitt samarbete inom ramen för denna förordning eller vid dess tillämpning emellan på begäran av en eller flera av dem utan dröjsmål hålla samråd i syfte att hitta lämpliga lösningar inom rimlig tid, i enlighet med principen om lojalt samarbete.

När så är lämpligt får information om de svårigheter som uppstått och den lösning som hittats lämnas till kommissionen och övriga medlemsstater inom ramen för den kommitté som avses i artikel 67.

2. Om ingen lösning nås enligt punkt 1 eller om svårigheterna kvarstår får en eller flera av de berörda medlemsstaterna begära att kommissionen håller samråd med de berörda medlemsstaterna i syfte att hitta lämpliga lösningar. Kommissionen ska utan dröjsmål hålla sådana samråd. De berörda medlemsstaterna ska aktivt delta i samråden och, liksom kommissionen, vidta alla lämpliga åtgärder för att snabbt lösa problemet. Kommissionen får anta rekommendationer riktade till de berörda medlemsstaterna med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas och lämpliga tidsfrister.

När så är lämpligt får information om de svårigheter som uppstått, de rekommendationer som gjorts och den lösning som hittats lämnas till de övriga medlemsstaterna inom ramen för den kommitté som avses i artikel 67.

3. Denna artikel ska inte påverka kommissionens befogenheter att övervaka tillämpningen av unionsrätten enligt artiklarna 258 och 260 i fördraget. Den ska inte påverka de berörda medlemsstaternas möjlighet att hänskjuta sin tvist till domstolen i enlighet med artikel 273 i fördraget eller att anhängiggöra ärendet vid domstolen i enlighet med artikel 259 i fördraget.

DEL IV

SOLIDARITET

KAPITEL I

SOLIDARITETSMEKANISM

Artikel 44a

Solidaritetspool

1. Solidaritetspoolen, som omfattar de bidrag som ingår i rådets genomförandeakt enligt artikel 44b och som utfästs av medlemsstaterna under mötet i EU:s högnivåforum för migration, ska fungera som det huvudsakliga solidaritetsverktyget på grundval av den rekommendation som avses i artikel 7c.
2. Solidaritetspoolen ska bestå av följande typer av solidaritetsåtgärder, som ska anses vara likvärdiga:
 - a) Omplacering i enlighet med artiklarna 57 och 58
 - i) av personer som ansöker om internationellt skydd,
 - ii) om så har överenskommits bilateralt av den bidragande och den gynnade medlemsstat som berörs, av personer som beviljats internationellt skydd mindre än tre år före antagandet av rådets genomförandeakt om inrättande av solidaritetspoolen, eller i syfte att återsända tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt i medlemsstaterna.

- b) Direkta ekonomiska bidrag från medlemsstaterna, främst till projekt som rör migration, gränsförvaltning och asyl eller till projekt i tredjeländer som kan ha en direkt inverkan på strömmarna vid de yttre gränserna eller som kan förbättra asyl-, mottagnings- och migrationssystemen i det berörda tredjelandet, inbegripet program för stöd vid frivilligt återvändande och frivillig återintegrering samt program för bekämpning av människohandel eller människosmuggling, i enlighet med artikel 44i.
- c) Alternativa solidaritetsåtgärder med inriktning på kapacitetsuppbyggnad, tjänster, personalstöd, anläggningar och teknisk utrustning, i enlighet med artikel 44j.

Artikel 44b

Inrättande av solidaritetspoolen

1. Rådet ska årligen, före utgången av varje kalenderår, anta en genomförandeakt för att inrätta solidaritetspoolen för året i fråga i enlighet med resultatet av de utfästelser som gjorts vid högnivåforumet för migration.
2. Under det möte i högnivåforumet för migration som avses i artikel 7d ska medlemsstaterna komma fram till en slutsats om ett övergripande referenssiffra för varje solidaritetsåtgärd i solidaritetspoolen, med fullt beaktande av den nivå av solidaritetsbehov som identifieras i den rekommendation som avses i artikel 7c, och göra sina utfästelser till denna pool i enlighet med punkt 3 i den här artikeln och den obligatoriska rättvisa andel som beräknas enligt den fördelningsnyckel som anges i artikel 44k.

3. Vid genomförandet av punkt 2 ska de bidragande medlemsstaterna ha full frihet att välja mellan de typer av solidaritetsåtgärder som förtecknas i artikel 44a.2 a, b och c eller en kombination av dessa. De medlemsstater som gör utfästelser om alternativa solidaritetsåtgärder ska fastställa deras ekonomiska värde på grundval av objektiva kriterier. Om alternativa solidaritetsåtgärder inte identifieras i den rekommendation som avses i artikel 7c får medlemsstaterna fortfarande göra utfästelser om dem. Om dessa åtgärder inte begärs av den gynnade medlemsstaten under ett visst år ska de omvandlas till direkta ekonomiska bidrag.
4. Efter antagandet av rådets genomförandeakt enligt punkt 1 ska kommissionen vid behov sammankalla EU:s migrationsforum på teknisk nivå.

Artikel 44c

Information om att en medlemsstat som i kommissionens beslut konstaterats vara utsatt för migrationstryck har för avsikt att använda solidaritetspoolen

1. En medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a konstaterats vara utsatt för migrationstryck får, efter antagandet av rådets genomförandeakt enligt artikel 44b, informera kommissionen och rådet om sin avsikt att använda solidaritetspoolen.
2. Informationen från den berörda medlemsstaten ska innehålla uppgift om den typ och nivå av solidaritetsåtgärder enligt artikel 44a som krävs för att hantera situationen och en underbyggd motivering till stöd härför, i förekommande fall inbegripet uppgift om varje användning av komponenterna i verktygslådan.
3. Kommissionen ska sammankalla EU:s migrationsforum på teknisk nivå inom tio dagar från mottagandet av informationen.

Artikel 44d

Meddelande om att en medlemsstat som anser sig vara utsatt för migrationstryck har behov av att använda solidaritetspoolen

- 1. En medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a inte konstaterats vara utsatt för migrationstryck, men anser sig vara det, får meddela kommissionen och rådet att den har behov av att anses vara utsatt för migrationstryck och av att använda solidaritetspoolen.**
- 2. Meddelandet ska innehålla**
 - (a) en vederbörligen underbyggd motivering av förekomsten och omfattningen av migrationstrycket i den meddelande medlemsstaten,**
 - (b) uppgift om den typ och nivå av solidaritetsåtgärder enligt artikel 44a som krävs för att hantera situationen och en underbyggd motivering till stöd härför, inbegripet, i förekommande fall, uppgift om varje användning av komponenterna i verktygslådan,**
 - (c) en beskrivning av hur den föreslagna solidaritetspoolen kan stabilisera situationen,**
 - (d) uppgift om hur medlemsstaten avser att åtgärda eventuella identifierade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens.**
- 3. Kommissionen ska skyndsamt bedöma meddelandet, med beaktande av den information som anges i artiklarna 7a och 7b, huruvida man i det kommissionsbeslut som avses i artikel 7a konstaterat att medlemsstaten riskerar att utsättas för migrationstryck, den övergripande situationen i unionen och de behov som den meddelande medlemsstaten har uttryckt, och anta ett beslut om meddelandet med avseende på att fastställa huruvida medlemsstaten anses vara utsatt för migrationstryck. Om kommissionen beslutar att den berörda medlemsstaten är utsatt för migrationstryck ska den medlemsstaten bli en gynnad medlemsstat, såvida den inte nekas tillgång till solidaritetspoolen i enlighet med punkt 5.**

4. **Kommissionen ska översända sitt beslut till rådet utan dröjsmål. Den ska också översända beslutet till Europaparlamentet för kännedom.**
5. **Om det i kommissionens beslut fastställs att den meddelande medlemsstaten är utsatt för migrationstryck ska kommissionen sammankalla migrationsforumet på teknisk nivå inom 15 dagar från det att beslutet översändes till rådet. Kommissionen ska sammankalla EU:s migrationsforum på teknisk nivå såvida inte rådet, genom en genomförandeakt, inom 15 dagar från det att kommissionens beslut översändes till rådet beslutar att det inte finns tillräcklig kapacitet i solidaritetspoolen för att den berörda medlemsstaten ska få tillgång till den eller att det finns andra objektiva skäl för att inte ge den medlemsstaten tillgång till poolen.**
6. **Om rådet beslutar att det inte finns tillräcklig kapacitet i solidaritetspoolen ska artikel 44g tillämpas.**

Om kommissionen fattar ett beslut om att avslå en begäran från en medlemsstat om att anses vara utsatt för migrationstryck, får den meddelande medlemsstaten, i förekommande fall, lämna in ett nytt meddelande till kommissionen och rådet med ytterligare information.

Artikel 44e

Genomförande av solidaritetsåtgärder

1. Alla medlemsstater ska i EU:s migrationsforum på teknisk nivå samarbeta sinsemellan och med kommissionen för att säkerställa ett ändamålsenligt och effektivt genomförande av solidaritetspoolen för året i fråga på ett balanserat sätt mot bakgrund av de identifierade och bedömda behoven samt de tillgängliga solidaritetsbidragen.
2. Kommissionen, som övervakar migrationssituationens utveckling, ska samordna genomförandet av solidaritetsåtgärder genom att matcha behoven och bidragen för att säkerställa en balanserad fördelning av de tillgängliga solidaritetsbidragen mellan de gynnade medlemsstaterna.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 44i.5, 44j.3 och 57.9a ska medlemsstaterna vid genomförandet av de identifierade solidaritetsåtgärder genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag enligt artikel 44a för det aktuella året före utgången av det året. De bidragande medlemsstaterna ska genomföra sina utfästelser i proportion till sina totala utfästelser till solidaritetspoolen för det året före utgången av året. De medlemsstater som har beviljats en fullständig nedsättning i enlighet med artikel 44f eller artikel 44fa eller som själva är gynnade medlemsstater enligt artiklarna 44c.1 och 44d.3 är inte skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag enligt artikel 44a för det aktuella året.

De bidragande medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att genomföra sina utfästelser som gjorts i enlighet med artikel 44a.2 och att tillämpa ansvarskompensationer i enlighet med artikel 44h gentemot en gynnad medlemsstat om kommissionen, i det beslut som avses i artikel 7a.4 eller artikel 44d.3, har identifierat systembrister i den gynnade medlemsstaten när det gäller reglerna i del III i denna förordning som skulle kunna få allvarliga konsekvenser för denna förordnings tillämpning.

4. Under det första mötet i EU:s migrationsforum på teknisk nivå i den årliga cykeln får de medlemsstater som bidrar med eller gynnas av omplaceringar uttrycka rimliga preferenser, mot bakgrund av de identifierade behoven, när det gäller profilerna för tillgängliga omplaceringskandidater och den potentiella planeringen för genomförandet av sina solidaritetsbidrag. Medlemsstaterna får prioritera omplacering av identifierade ensamkommande barn och andra utsatta personer.

Artikel 44f

Fullständig eller partiell nedsättning av solidaritetsbidraget för en medlemsstat som är utsatt för migrationstryck eller som anser sig vara utsatt för migrationstryck och som inte har meddelat behov av att använda solidaritetspoolen

- 1. En medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a konstaterats vara utsatt för migrationstryck eller som anser sig vara det och som inte har använt solidaritetspoolen i enlighet med artikel 44c eller meddelat behov av att använda solidaritetspoolen i enlighet med artikel 44d, får när som helst begära en partiell eller fullständig nedsättning av sina utfästa bidrag enligt rådets genomförandeakt som avses i artikel 44b.1.**

Den berörda medlemsstaten ska lämna in sin begäran till kommissionen. Den berörda medlemsstaten ska överlämna begäran till rådet för kännedom.

- 2. Den begärande medlemsstatens begäran ska innehålla**
 - a) en beskrivning av hur den fullständiga eller partiella nedsättningen kan bidra till att stabilisera situationen,**
 - b) uppgift om huruvida det utfästa bidraget kan ersättas med en annan typ av solidaritetsbidrag,**
 - c) uppgift om hur medlemsstaten kommer att åtgärda eventuella identifierade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens.**

3. Om den begärande medlemsstat som avses i punkt 1 är en medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a inte konstaterats vara utsatt för migrationstryck, men anser sig vara det, ska begäran utöver den information som avses i punkt 2 också innehålla en vederbörligen underbyggd motivering av förekomsten och omfattningen av migrationstrycket i den begärande medlemsstaten. Vid bedömningen av en sådan begäran ska kommissionen också beakta den information som anges i artiklarna 7a och 7b.
4. Kommissionen ska underrätta rådet om sin bedömning av begäran inom fyra veckor.
5. Efter att ha mottagit kommissionens bedömning ska rådet anta en genomförandeakt för att fastställa huruvida medlemsstaten ska bemyndigas att avvika från rådets genomförandeakt om inrättande av solidaritetspoolen eller inte.

Artikel 44fa

Fullständig eller partiell nedsättning av solidaritetsbidraget för en medlemsstat som står inför en betydande migrationssituation eller som anser sig stå inför en betydande migrationssituation

1. En medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, eller som anser sig göra det, får när som helst begära en partiell eller fullständig nedsättning av sina utfästa bidrag enligt rådets genomförandeakt som avses i artikel 44b.1.

Den berörda medlemsstaten ska lämna in sin begäran till kommissionen. Den berörda medlemsstaten ska överlämna begäran till rådet för kännedom.

- 2. Om den begärande medlemsstaten är en medlemsstat som i det beslut som avses i artikel 7a konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, ska begäran innehålla**
- a) en beskrivning av hur den fullständiga eller partiella nedsättningen kan bidra till att stabilisera situationen,**
 - b) uppgift om huruvida det utfästa bidraget kan ersättas med en annan typ av solidaritetsbidrag,**
 - c) uppgift om hur medlemsstaten kommer att åtgärda eventuella konstaterade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens,**
 - d) en vederbörligen underbyggd motivering rörande det område av asyl-, mottagnings- och migrationssystemet där kapaciteten har nåtts, och uppgift om hur det förhållande att medlemsstatens kapacitet har nått sin gräns på det specifika området påverkar dess förmåga att fullgöra sin utfästelse.**
- 3. Om den begärande medlemsstaten i det beslut som avses i artikel 7a inte konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, men anser sig göra det, ska begäran utöver den information som anges i punkt 2 också innehålla en vederbörligen underbyggd motivering av migrationssituationens betydelse i den begärande medlemsstaten. Vid bedömningen av en sådan begäran ska kommissionen också beakta den information som anges i artiklarna 7a och 7b och huruvida man i det kommissionsbeslut som avses i artikel 7a konstaterat att medlemsstaten riskerar att utsättas för migrationstryck.**

4. Kommissionen ska underrätta rådet om sin bedömning av begäran inom fyra veckor.
5. Efter att ha mottagit kommissionens bedömning ska rådet anta en genomförandeakt för att fastställa huruvida medlemsstaten ska bemyndigas att avvika från rådets genomförandeakt om inrättande av solidaritetspoolen eller inte.

Artikel 44g

Förnyat sammankallande av EU:s högnivåforum för migration

1. Om rådet, på initiativ av en medlemsstat eller på uppmaning av kommissionen, finner att solidaritetsbidragen till solidaritetspoolen är otillräckliga, inbegripet om betydande nedsättningar har beviljats i enlighet med artiklarna 44f och 44fa eller om den övergripande situationen kräver ytterligare solidaritetsstöd, ska det med enkel majoritet sammankalla EU:s högnivåforum för migration för att begära ytterligare solidaritetsbidrag från medlemsstaterna.
2. Varje förfarande för utfästelser ska följa det förfarande som anges i artikel 44b.

Artikel 44h
Ansvarskompensationer

1. Om de omplaceringsutfästelser till solidaritetspoolen som ingår i rådets genomförandeakt enligt artikel 44b uppgår till minst [...] 50 % [...] av den siffra som anges i den rekommendation som avses i artikel 7c får en gynnad medlemsstat, i stället för omplaceringar i enlighet med förfarandet i artikel 58a, anmoda de andra medlemsstaterna att ta på sig ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts vara ansvarig.
2. En bidragande medlemsstat kan ange för gynnade medlemsstater att den är beredd att ta på sig [...] ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd för vilka en gynnad medlemsstat har fastställts som ansvarig i stället för omplaceringar [...]
 - a) om det tröskelvärde som anges i punkt 1 har uppnåtts eller
 - b) om den bidragande medlemsstaten har utfäst minst 50 % av sin obligatoriska rättvisa andel till den solidaritetspool som ingår i rådets genomförandeakt enligt artikel 44b som omplaceringar.

Om en bidragande medlemsstat har angett en sådan beredvillighet och den gynnade medlemsstaten samtycker, ska den gynnade medlemsstaten tillämpa det förfarande som anges i artikel 58a.

3. [...] Om de omplaceringsutfästelser till den solidaritetspool som ingår i rådets genomförandeakt enligt artikel 44b, efter det möte i högnivåforumet för migration som sammankallats i enlighet med artikel 44g,

- a) understiger det antal som anges i artikel 7c.2 a eller**
- b) understiger [...] 60 % [...] av den referenssiffra som används för att beräkna varje medlemsstats obligatoriska rättvisa andel för omplacering med tanke på inrättandet av solidaritetspoolen i enlighet med artikel 44b,**

ska de bidragande medlemsstaterna ta på sig ansvaret för ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig, upp till den högre av de två siffror som avses i punkterna a och b.

Föregående stycke är också tillämpligt om de utfästelser som ska genomföras under det aktuella året understiger den högre av de två siffror som avses i leden a och b till följd av fullständiga eller partiella nedsättningar som beviljats i enlighet med artikel 44f eller 44fa eller på grund av att de gynnade medlemsstater som avses i artiklarna 44c.1 och 44d.3 inte är skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag för ett visst år.

[...]

4. [...] En bidragande medlemsstat som inte har genomfört sina utfästelser eller godtagit omplaceringar i enlighet med artikel 57.7 som motsvarar dess utfästa omplaceringar enligt artikel 44b.2 senast vid utgången av det aktuella året ska, på begäran av den gynnade medlemsstaten, ta ansvar för ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig, upp till det antal omplaceringar som utfästs i enlighet med artikel 44b.2, så snart som möjligt efter utgången av det aktuella året.

5. [...] Den bidragande medlemsstaten ska identifiera de enskilda ansökningar som den tar på sig ansvaret för i enlighet med punkterna 2 och 3 och informera den gynnade medlemsstaten via det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003.

Den bidragande medlemsstaten ska bli ansvarig medlemsstat för de identifierade ansökningarna och ska ange sitt ansvar i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*].

Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att ta på sig ansvar i enlighet med första stycket utöver sin rättvisa andel, beräknad enligt den fördelningsnyckel som anges i artikel 44k.

6. [...] Denna artikel ska endast tillämpas om

- (a) sökanden inte är ett ensamkommande barn,**
- (b) den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd på grundval av kriterierna i artiklarna 19–23,**
- (c) den tidsfrist för överföring som anges i artikel 29.1 ännu inte har löpt ut,**
- (d) sökanden inte har avvikit från den bidragande medlemsstaten,**
- (e) personen inte har beviljats internationellt skydd,**
- f) personen inte har vidarebosatts eller beviljats inresa.**

7. [...] Den bidragande medlemsstaten får tillämpa denna artikel på tredjelandsmedborgare eller statslösa personer vars ansökningar har avslagits slutligt i den gynnade medlemsstaten. Artiklarna 42 och 43 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] ska tillämpas.

Artikel 44i

Direkta ekonomiska bidrag

1. Direkta ekonomiska bidrag ska bestå av direkta finansiella överföringar av belopp från de bidragande medlemsstaterna till de gynnade medlemsstaterna.
2. De medlemsstater som bidrar till solidaritetspoolen genom ett direkt ekonomiskt bidrag ska kontakta den gynnade medlemsstaten för att bilateralt komma överens om formerna för överföring av belopp.
3. De gynnade medlemsstaterna ska identifiera projekt som kan komma i fråga för direkta ekonomiska bidrag och lägga fram dem för kommissionen, som ska föra en förteckning över sådana projekt. Kommissionen ska ha nära kontakt med de gynnade medlemsstaterna för att säkerställa att dessa projekt motsvarar det mål som anges i artikel 44a.2 b. Kommissionen ska upprätthålla förteckningen och göra den tillgänglig för att underlätta matchningen mellan direkta ekonomiska bidrag och projekt. De bidragande medlemsstaterna ska informera kommissionen om de projekt de planerar att finansiera och om de direkta ekonomiska bidrag de har lämnat. Beloppen ska anges i euro.
4. Medlemsstaterna ska i samråd med kommissionen säkerställa att direkta ekonomiska bidrag inte finansierar projekt som redan finansieras genom unionens budget i samma land. Medlemsstaterna ska säkerställa att direkta ekonomiska bidrag tillkommer och kompletterar det ekonomiska stöd som tillhandahålls genom andra unionsinstrument.
5. De gynnade och de bidragande medlemsstaterna ska fortsätta processen för direkta ekonomiska bidrag även efter det att tidsramen för genomförandet eller genomförandeakternas giltighetstid har löpt ut.

Artikel 44j

Alternativa solidaritetsåtgärder

1. Alternativa solidaritetsåtgärder ska grundas på en särskild begäran från den gynnade medlemsstaten. Sådana åtgärder ska räknas som ekonomisk solidaritet, och deras konkreta värde ska fastställas på ett realistiskt sätt, gemensamt av de berörda bidragande och gynnade medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla alternativa solidaritetsåtgärder som tillägg till och inte som överlappning med dem som tillhandahålls genom insatser från unionsbyråer eller genom unionsfinansiering på området asyl- och migrationshantering i de gynnade medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska tillhandahålla alternativa solidaritetsåtgärder utöver vad de är skyldiga att bidra med genom unionsbyråer.
3. De gynnade och de bidragande medlemsstaterna ska fortsätta processen för alternativa solidaritetsåtgärder även efter det att tidsramen för genomförandet eller genomförandeakternas giltighetstid har löpt ut.

Artikel 44k

Fördelningsnyckel⁴¹

Den andel av de solidaritetsbidrag som ska lämnas av varje medlemsstat enligt artikel 44b.2 ska beräknas enligt den formel som anges i bilagan och baseras på följande kriterier för varje medlemsstat, enligt de senaste tillgängliga uppgifterna från Eurostat:

- a) Folkmängd (50 % av viktningen).
- b) Total BNP (50 % av viktningen).

Artiklarna 45–56 utgår

⁴¹ Artikel 44k grundar sig på den tidigare artikel 54.

KAPITEL II

FÖRFARANDEKRAV

Artikel 57

Förfarande inför omplacering

1. Det förfarande som anges i denna artikel ska tillämpas på de personer som avses i artikel 44a.2 a [...].
2. Innan den gynnade medlemsstaten tillämpar det förfarande som anges i denna artikel, ska den säkerställa att det inte finns några rimliga skäl att anse **att** den berörda personen **utgör en säkerhetsrisk för [...] medlemsstaterna**. Om det finns rimliga skäl att anse **att** personen **utgör en säkerhetsrisk [...] före eller under det förfarande som anges i den här artikeln, inbegripet om en säkerhetsrisk har fastställts i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen]**, ska den gynnade medlemsstaten inte tillämpa **eller ska omedelbart avsluta det förfarande** som anges i den här artikeln. **Den gynnade medlemsstaten ska utesluta den berörda personen från all framtida omplacering eller överföring till en medlemsstat [...]. Om den berörda personen ansöker om internationellt skydd, ska den gynnade medlemsstaten vara ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 8.4.**
- 2a. Om omplacering ska tillämpas ska den gynnade medlemsstaten informera de personer som avses i punkt 1 om det förfarande som anges i den här artikeln och i artikel 58 samt, i tillämpliga fall, om de skyldigheter som anges i artikel 9.3, 9.4 och 9.5 och om de konsekvenser vid bristande efterlevnad som anges i artikel 10.

3. Om omplacering ska tillämpas, ska den gynnade medlemsstaten **eller, på begäran av den gynnade medlemsstaten, asylbyrån** identifiera de personer som skulle kunna omplaceras. Om den berörda personen ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, ska den medlemsstaten i tillämpliga fall beakta förekomsten av meningsfulla kopplingar, **såsom kopplingar som baseras på familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer**, mellan den berörda personen och omplaceringsmedlemsstaten. Om den person som identifierats för omplacering har beviljats internationellt skydd, ska den berörda personen omplaceras först efter att skriftligen ha samtyckt till omplaceringen. [...] **Den berörda personen ska inte ha rätt att begära omplacering till en viss medlemsstat i enlighet med denna artikel.**

[...]

Första stycket ska inte tillämpas på sökande för vilka den gynnade medlemsstaten kan fastställas som ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i artiklarna 15–20 och 24, med undantag för artikel 15.5. Dessa sökande ska inte vara berättigade till omplacering.

Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar omplaceras till samma medlemsstats territorium.

4. [...]
5. **I de fall som avses i punkterna 2 och 3 ska den gynnade medlemsstaten så snart som möjligt till omplaceringsmedlemsstaten översända all relevant information och alla relevanta handlingar om den berörda personen med hjälp av ett standardformulär, som gör det möjligt för myndigheterna i omplaceringsmedlemsstaten att kontrollera om det finns skäl att anse att den berörda personen utgör en säkerhetsrisk för medlemsstaterna. [...]**

6. Omplaceringsmedlemsstaten ska granska den information som den gynnade medlemsstaten översänt i enlighet med punkt 5 och kontrollera att det inte finns några rimliga skäl att anse att den berörda personen [...] **utgör en säkerhetsrisk för medlemsstaterna.**

Omplaceringsmedlemsstaten får välja att kontrollera denna information vid en personlig intervju med den berörda personen. Den personliga intervjun ska äga rum inom de tidsfrister som anges i punkt 7.

7. När det inte finns några rimliga skäl att anse att den berörda personen [...] **utgör en säkerhetsrisk för medlemsstaterna** ska omplaceringsmedlemsstaten inom en vecka **från mottagandet av den relevanta informationen från den gynnade medlemsstaten** bekräfta att den kommer att omplacera den berörda personen.

Om kontrollerna bekräftar att det finns rimliga skäl att anse att den berörda personen **utgör en säkerhetsrisk för [...] medlemsstaterna** ska omplaceringsmedlemsstaten inom en vecka **från mottagandet av den relevanta informationen från den gynnade medlemsstaten [...]** underrätta den medlemsstaten om arten av och de underliggande faktorerna till en registrering i en relevant databas. I sådana fall ska den berörda personen inte omplaceras [...].

I undantagsfall, där det kan visas att granskningen av informationen är särskilt komplicerad eller att ett stort antal ärenden behöver kontrolleras just då, får omplaceringsmedlemsstaten lämna sitt svar efter den tidsfrist på en vecka som anges i första och andra styckena, men i alla händelser inom två veckor. I sådana situationer ska omplaceringsmedlemsstaten inom den ursprungliga tidsfristen på en vecka meddela den gynnade medlemsstaten sitt beslut att skjuta upp svaret.

Underlåtenhet att agera inom den en veckas period som anges i första och andra styckena och den tvåveckorsperiod som anges i tredje stycket i denna punkt ska anses som en bekräftelse på mottagandet av informationen och medföra skyldighet att omplacera personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.

8. Den gynnade medlemsstaten ska fatta ett beslut om överföring senast en vecka efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse. Den ska utan dröjsmål skriftligen underrätta den berörda personen om beslutet att överföra honom eller henne till den andra medlemsstaten **och, i tillämpliga fall, om att den inte kommer att pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd.**
9. Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omplaceringsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom fyra veckor efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3.
- 9a. **De gynnade och de bidragande medlemsstaterna ska fortsätta omplaceringsprocessen även efter det att tidsramen för genomförandet eller genomförandeakternas giltighetstid har löpt ut.**
10. Artiklarna 32.3, 32.4, 32.5, 33, 34, 35.1, 35.3, 36.2, 36.3, 37 och 39 ska i tillämpliga delar gälla för omplacerings**förfarandet [...].**

Den gynnade medlemsstat som verkställer överföringen av en person som beviljats internationellt skydd ska till omplaceringsmedlemsstaten översända all den information som avses i artikel 40.2, den information som den person som beviljats internationellt skydd åberopat till stöd för sin ansökan samt skälen för eventuella beslut som fattats rörande den person som beviljats internationellt skydd.

11. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor för utarbetande och inlämning av information och handlingar i omplaceringssyfte. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 58

Förfarande efter omplacering

1. Omplaceringsmedlemsstaten ska underrätta den gynnade medlemsstaten om huruvida den berörda personen kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.
2. Om omplaceringsmedlemsstaten har omplacerat en sökande för vilken ansvarig medlemsstat ännu inte har fastställts, ska den medlemsstaten tillämpa de förfaranden som anges i del III, med undantag för artiklarna 8.2, 9.1, 9.2, 15.5, 21.1 och 21.2.

Om ingen ansvarig medlemsstat kan fastställas enligt första stycket, ska omplaceringsmedlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd.

Omplaceringsmedlemsstaten ska ange sitt ansvar i Eurodac i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*].

3. Om omplaceringsmedlemsstaten har omplacerat en sökande för vilken den gynnade medlemsstaten tidigare fastställts som ansvarig av andra skäl än de kriterier som avses i artikel 57.3 **andra** [...] stycket, ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd övergå till omplaceringsmedlemsstaten.

Ansvaret för att pröva eventuella ytterligare framställningar eller en efterföljande ansökan från den berörda personen i enlighet med artiklarna 42 och 43 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] ska också överföras till omplaceringsmedlemsstaten.

Omplaceringsmedlemsstaten ska ange sitt ansvar i Eurodac i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen].

4. Om omplaceringsmedlemsstaten har omplacerat en person som beviljats internationellt skydd ska omplaceringsmedlemsstaten automatiskt bevilja internationell skyddsstatus i enlighet med motsvarande status som den gynnade medlemsstaten beviljat.
5. Om omplaceringsmedlemsstaten har omplacerat en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på dess territorium ska direktiv 2008/115/EG tillämpas.
6. **Om tredjelandsmedborgaren ansöker om internationellt skydd för första gången efter överföringen till omplaceringsmedlemsstaten ska den medlemsstat där ansökan registrerades tillämpa de förfaranden som anges i del III, med undantag av artiklarna 8.2, 9.1, 9.2, 15.5, 21.1 och 21.2.**

Om ingen ansvarig medlemsstat kan fastställas enligt första stycket, ska omplaceringsmedlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd.

Den medlemsstat som har genomfört förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska ange ansvarig medlemsstat i Eurodac i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EU) XXX/ XXX [*Eurodacförordningen*].

Artikel 58a

Förfarande för ansvarskompensationer enligt artikel 44h.1 och 44h.2

1. Om en gynnad medlemsstat får anmoda en annan medlemsstat att ta på sig ansvaret för att pröva ett antal ansökningar om internationellt skydd i enlighet med artikel 44h.1 och 44h.2, ska den översända sin framställan till den bidragande medlemsstaten och ange det antal ansökningar om internationellt skydd som denna anmodas ta på sig ansvaret för i stället för omplaceringar.
2. Den bidragande medlemsstaten ska fatta beslut om framställan inom 30 dagar från mottagandet.

Den bidragande medlemsstaten får besluta att godta att ta på sig ansvaret för att pröva ett lägre antal ansökningar om internationellt skydd än vad den gynnade medlemsstaten anmodat om.

3. Den medlemsstat som har godtagit en framställan i enlighet med punkt 2 ska identifiera de enskilda ansökningar om internationellt skydd som den tar på sig ansvaret för och ska ange sitt ansvar i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*].

Artikel 59

Andra skyldigheter

De gynnade och bidragande medlemsstaterna ska hålla kommissionen underrättad om genomförandet av solidaritetsåtgärder [...], även åtgärder för samarbete med ett tredjeland.

Artikel 60

[...]

KAPITEL III

EKONOMISKT STÖD FRÅN UNIONEN

Artikel 61

Ekonomiskt stöd

Finansieringsstöd efter omplacering enligt del IV kapitlen I och II ska tillämpas i enlighet med artikel 20 [...] i förordning (EU) 2021/1147 [...].⁴²

⁴² När det finns en överenskommelse om den nya förordningen om asyl- och migrationshantering kan ändringar av Asyl-, migrations- och integrationsfonden övervägas för att återspegla motsvarande finansieringsbehov.

DEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Datasäkerhet och dataskydd

- 1. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, i synnerhet förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725 [samt direktiv (EU) 2016/680].**
1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa säkerheten för de personuppgifter som behandlas enligt denna förordning, särskilt för att förebygga olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas.
 2. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter ska **på ett oberoende sätt, i enlighet med nationell rätt**, övervaka lagligheten i behandling av personuppgifter som utförs av de myndigheter som avses i artikel 41 i medlemsstaten i fråga.
 3. Asylbyråns behandling av personuppgifter ska omfattas av förordning (EU) **2021/2303** [...], i synnerhet vad gäller [...] Europeiska datatillsynsmannens övervakning.

Artikel 63

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska säkerställa att de myndigheter som avses i artikel 41 är bundna av reglerna om tystnadsplikt enligt nationell rätt beträffande information de får kännedom om genom sitt arbete.

Artikel 64

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner, däribland administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt, för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 65

Beräkning av tidsfrister

Varje tidsperiod som föreskrivs i denna förordning ska beräknas enligt följande:

- a) När en period uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i perioden den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.
- b) En period uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid slutet av den dag i periodens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken perioden ska räknas inträffade eller vidtogs. Om en period är uttryckt i månader och den dag då den skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, ska perioden löpa ut vid slutet av den månads sista dag.
- c) Fristerna ska innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 66
Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna förordning ska vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 67
Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. [...]

Artikel 68
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 15.6 och 24.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 15.6 och 24.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 15.6 och 24.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på **fyra** [...] månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 69

Övervakning och utvärdering

Senast [18 månader efter ikraftträdandet] och därefter varje år ska kommissionen se över hur de åtgärder som anges i [...] del IV i denna förordning fungerar.

[Tre år efter ikraftträdandet ska kommissionen rapportera om genomförandet av de åtgärder som anges i denna förordning.]

Kommissionen ska regelbundet och minst vart tredje år se över relevansen av de siffror som anges i artikel 7c.2 a och b och den övergripande tillämpningen av del III i denna förordning, inbegripet huruvida definitionen av familjemedlemmar bör ändras [...] och längden på de tidsfrister som fastställs i den delen, mot bakgrund av den övergripande migrationssituationen.

Tidigast [fem] år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas, och därefter vart femte år, ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan fristen på [fem] år löper ut tillhandahålla kommissionen all information som behövs för att utarbeta rapporten.

Artikel 70

Statistik

I enlighet med artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007⁴³ ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om tillämpningen av denna förordning och förordning (EG) nr 1560/2003.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd, EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.

DEL VI

ÄNDRINGAR AV ANDRA UNIONS AKTER

Artikel 71⁴⁴

[...]

Artikel 72⁴⁵

[Ändringar av förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden]

Förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden] ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 16 ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett belopp på 10 000 EUR för varje person som beviljats inresa och vistelse genom vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl.
2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna också vara berättigade till ett tilläggsbelopp på 10 000 EUR för familjemedlemmar till de personer som avses i punkt 1, om personerna beviljas inresa och vistelse för att säkerställa familjesammanhållningen.
3. Det belopp som avses i punkt 1 ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.

⁴⁴ Ska behandlas i samband med omarbetningen av direktivet om varaktig bosättning.

⁴⁵ När det finns en överenskommelse om den nya förordningen om asyl- och migrationshantering kan ändringar av Asyl-, migrations- och integrationsfonden övervägas för att återspegla motsvarande finansieringsbehov.

4. Det tilläggsbelopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstatens program. Finansieringen ska inte användas till andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet. Det belopp som avses i punkt 1 får tas med i betalningsansökningarna till kommissionen, förutsatt att den person för vilken beloppet tilldelas har vidarebosatts eller beviljats inresa.
5. Medlemsstaterna ska bevara den information som är nödvändig för att de personer som vidarebosatts eller beviljats inresa och vistelse ska kunna identifieras och dagen för deras vidarebosättning eller inresa ska kunna fastställas på ett riktigt sätt, medan tillämpliga bestämmelser om lagringsperioder för uppgifter ska gälla.
6. Inom ramen för tillgängliga resurser, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 i denna förordning i syfte att vid behov justera det belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln, för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på vidarebosättningsområdet samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär.”.

2. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”1. En medlemsstat ska motta bidrag enligt följande:

- a) [10 000] EUR per sökande för vilken medlemsstaten blir ansvarig till följd av omplacering i enlighet med artiklarna 48, 53 och 56 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*].
- b) [10 000] EUR per person som beviljats internationellt skydd och som omplaceras i enlighet med artiklarna 53 och 56 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*].
- c) [10 000] EUR per tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som omplaceras i enlighet med artikel 53, när den period som avses i artikel 55.2 har löpt ut, och artikel 56 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*].
- d) Bidraget i leden a, b och c ska ökas till [12 000] EUR för varje ensamkommande barn som omplaceras i enlighet med artiklarna 48, 53 och 56 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*].

- 2. En medlemsstat som verkställer överföringen ska motta ett bidrag på 500 EUR för att täcka överföringen av personer i enlighet med punkt 1 för varje person som omfattas av omplacering.
- 3. En medlemsstat ska motta ett bidrag på 500 EUR för att täcka överföringen av en person som avses i artikel 26.1 a, b [...] eller d i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*].

4. En medlemsstat kommer att motta de belopp som avses i punkterna 1–3 för varje person, förutsatt att den person för vilken bidraget tilldelas har omplacerats.
5. De belopp som avses i denna artikel ska anta formen av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.
6. Medlemsstaterna ska bevara den information som är nödvändig för att de överförda personerna ska kunna identifieras och dagen för deras överföring ska kunna fastställas på ett riktigt sätt, medan tillämpliga bestämmelser om lagringsperioder för uppgifter ska gälla.
7. Inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att vid behov justera de belopp som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på området överföring av personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär.”.]

DEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 73

Upphävande

Förordning (EU) nr 604/2013 ska upphöra att gälla **med verkan från och med den [det datum som anges i artikel 75 andra stycket]**.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Förordning (EG) nr 1560/2003 ska förbli i kraft om inte och till dess att den ändras genom genomförandeakter som antas i enlighet med den här förordningen.

Artikel 74

Övergångsbestämmelser

1. Om en ansökan har registrerats efter **[det datum som anges i artikel 75 andra stycket]** [...] ska omständigheter som sannolikt kan göra en medlemsstat ansvarig enligt denna förordning beaktas, även om de inträffade före detta datum.
2. **Vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som registreras före det datum som anges i punkt 1 ska fastställas enligt kriterierna i förordning (EU) nr 604/2013.**
3. **För att säkerställa att medlemsstaterna är tillräckligt förberedda för att genomföra denna förordning senast den dag då den börjar tillämpas ska kommissionen, tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft, i nära samarbete med de berörda unionsbyråerna och medlemsstaterna, lägga fram en gemensam genomförandeplan med en bedömning av bristerna och de operativa åtgärder som krävs.**

På grundval av denna gemensamma genomförandeplan ska varje medlemsstat, med stöd av kommissionen och de berörda unionsbyråerna, utarbeta en nationell genomförandeplan med åtgärderna och tidsplanen för genomförandet av den sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft. Varje medlemsstat ska slutföra genomförandet av sin plan senast den dag då denna förordning börjar tillämpas.

Vid genomförandet av denna artikel får medlemsstaterna använda stödet från de berörda unionsbyråerna, och unionsfonderna får ge ekonomiskt stöd till medlemsstaterna, i enlighet med den lagstiftning som reglerar dessa byråer och fonder.

Kommissionen ska noga övervaka genomförandet av de nationella strategierna.

Artikel 75

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas [...] från och med [den första dagen i den **tjugofemte** [...] månaden efter dess ikraftträdande]. [...] ⁴⁶

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

⁴⁶ Det ska övervägas hur detta ska synkroniseras med den årliga cykeln. Solidaritets- och ansvarsaspekterna i förordningen bör tillämpas från och med samma datum.

Formel för fördelningsnyckeln enligt artikel 44k i förordningen:

$$\text{Befolkningseffekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{Population}_{\text{MS}}}{\text{Population}_{\text{EU25}}}^{47}$$

$$\text{BNP-effekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{GDP}_{\text{MS}}}{\text{GDP}_{\text{EU25}}}^{48}$$

$$\text{Andel}_{\text{MS}} = 50 \% \text{ Befolkningseffekt}_{\text{MS}} + 50 \% \text{ BNP-effekt}_{\text{MS}}$$

⁴⁷ För två av medlemsstaterna beror deltagandet på hur deras rättigheter enligt relevanta protokoll och övriga instrument utövas.

⁴⁸ För två av medlemsstaterna beror deltagandet på hur deras rättigheter enligt relevanta protokoll och övriga instrument utövas.